

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 604/2013

2013 m. birželio 26 d.

kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai (nauja redakcija)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 78 straipsnio 2 dalies e punktą,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) bus daromi keli esminiai 2003 m. vasario 18 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 343/2003, nustatančio valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio vienoje iš valstybių narių pateikto prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus ⁽⁴⁾, pakeitimai. Siekiant aiškumo tą reglamentą reikėtų išdėstyti nauja redakcija;
- (2) bendra prieglobsčio politika, įskaitant bendrą Europos prieglobsčio sistemą (toliau – BEPS), yra Europos Sąjungos tikslo palaipsniui sukurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, atvirą tiems, kurie aplinkybių priversti teisėtai ieško apsaugos Sąjungoje, sudedamoji dalis;

(3) 1999 m. spalio 15 ir 16 d. Tampereje įvykusiame specialiaame Europos Vadovų Tarybos susitikime susitikime buvo susitarta imtis kurti BEPS, paremtą visišku ir nuodugniu 1951 m. liepos 28 d. Ženevos konvencijos dėl pabėgėlių statuso su pakeitimais, padarytais 1967 m. sausio 31 d. Niujorko protokolu (toliau – Ženevos konvencija), taikymu, šitaip užtikrinant, kad joks asmuo nebūtų išsiunčiamas atgal, kur būtų persekiojamas, t. y. įtvirtinant negrąžinimo (pranc. *non-refoulement*) principą. Šiuo atžvilgiu, nepažeidžiant šiame reglamente nustatytų atsakomybės kriterijų, valstybės narės, visos besilaikančios negrąžinimo principo, yra laikomos trečiųjų šalių piliečiams saugiomis šalimis;

(4) Tampereje įvykusio posėdžio išvadose taip pat konstatuojama, kad BEPS artimiausiu metu turėtų būti priskirtas aiškus ir veiksmingas valstybės narės, atsakingos už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, nustatymo būdas;

(5) toks būdas ir valstybėms narėms, ir atitinkamiems asmenims turėtų būti grindžiamas objektyviais bei teisingais kriterijais. Jis pirmiausia turėtų padėti greitai nustatyti atsakingą valstybę narę, kad būtų galima garantuoti veiksmingą galimybę pradėti tarptautinės apsaugos suteikimo procedūras ir netrukdyti siekti greitai nagrinėti tarptautinės apsaugos prašymus;

(6) pirmasis BEPS, kuri ilgainiui turėtų padėti suformuoti bendrą procedūrą, o asmenims, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, visoje Sąjungoje taikyti vienodą statusą, etapas jau užbaigtas. Europos Vadovų Taryba 2004 m. lapkričio 4 d. priėmė Hagos programą, kurioje nustatyti per 2005–2010 m. laikotarpį įgyvendintini laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės tikslai. Šiuo atžvilgiu Hagos programoje Europos Komisija raginama užbaigti pirmojo etapo teisinių dokumentų įvertinimą ir pateikti antrojo etapo dokumentus bei priemones Europos Parlamentui ir Tarybai, kad jie būtų patvirtinti anksčiau nei 2010 m.;

(7) Stokholmo programoje Europos Vadovų Taryba pakartojo savo įsipareigojimą ne vėliau kaip 2012 m. asmenims, kuriems suteikta tarptautinė apsauga, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 78

⁽¹⁾ OL C 317, 2009 12 23, p. 115.

⁽²⁾ OL C 79, 2010 3 27, p. 58.

⁽³⁾ 2009 m. gegužės 7 d. Europos Parlamento pozicija (OL C 212 E, 2010 8 5, p. 370) ir 2013 m. birželio 6 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2013 m. birželio 10 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽⁴⁾ OL L 50, 2003 2 25, p. 1.

straipsnį sukurti bendrą apsaugos ir solidarumo erdvę. Be to, ji pabrėžė, kad Dublino sistema tebėra kertinis BEPS akmuo, kadangi ja aiškiai paskirstoma atsakomybė tarp valstybių narių už tarptautinės apsaugos prašymų nagrinėjimą;

- (8) turėtų būti galima naudotis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 439/2010 ⁽¹⁾ įsteigto Europos prieglobsčio paramos biuro (toliau – EPPB) ištekliais teikiant tinkamą paramą už šio reglamento įgyvendinimą atsakingoms atitinkamoms valstybių narių tarnyboms. Visų pirma EPPB turėtų teikti solidarumo priemones, pavyzdžiui, prieglobsčio pagalbos rezervą su prieglobsčio paramos grupėmis, kad padėtų toms valstybėms narėms, kurioms tenka ypatingas krūvis ir kuriose tarptautinės apsaugos prašytojai (toliau – prašytojai) negali naudotis tinkamais standartais, visų pirma priėmimo ir apsaugos požiūriu;
- (9) atsižvelgiant į pirmojo etapo dokumentų įgyvendinimo vertinimo rezultatus, šiuo etapu reikėtų patvirtinti principus, kuriais grindžiamas Reglamentas (EB) Nr. 343/2003, ir, remiantis sukaupta patirtimi, atlikti būtinus Dublino sistemos veiksmingumo ir pagal tą sistemą prašytojams suteiktos apsaugos patobulinimus. Kadangi gerai veikianti Dublino sistema yra itin svarbi BEPS, kuriant kitas BEPS sudedamąsias dalis ir Sąjungos solidarumo priemones reikėtų atlikti jos principų ir veikimo peržiūrą. Turėtų būti numatytas išsamus „tinkamumo patikrinimas“ atliekant įrodymais grindžiamą peržiūrą, apimančią Dublino sistemos teisinį, ekonominį ir socialinį poveikį, įskaitant jos poveikį pagrindinėms teisėms;
- (10) siekiant užtikrinti vienodą požiūrį į visus tarptautinės apsaugos prašytojus ir gavėjus bei suderinamumą su šiuo metu galiojančia Sąjungos prieglobsčio *acquis*, visų pirma su 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/95/ES dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų, vienodo statuso pabėgėliams arba papildomą apsaugą galintiems gauti asmenims ir suteikiamos apsaugos pobūdžio reikalavimų ⁽²⁾, šio reglamento taikymo sritis apima papildomos apsaugos prašytojus ir asmenis, kuriems papildoma apsauga gali būti suteikta;
- (11) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/33/ES, kuria nustatomos normos dėl

tarptautinės apsaugos prašytojų priėmimo ⁽³⁾, turėtų būti taikoma atsakingos valstybės narės nustatymo pagal šį reglamentą procedūrai, laikantis tos direktyvos taikymo apribojimų;

- (12) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos ⁽⁴⁾ turėtų būti taikoma kartu su nuostatomis dėl šiuo reglamentu reglamentuojamų procedūrinių garantijų ir nedarant poveikio toms nuostatomis, laikantis tos direktyvos taikymo apribojimų;
- (13) kaip numatyta 1989 m. Jungtinių Tautų vaiko teisių konvencijoje ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, valstybės narės, taikydamos šį reglamentą, pirmiausia turėtų vadovautis vaiko interesais. Vertindamos vaiko interesus, valstybės narės turėtų visų pirma deramai atsižvelgti į nepilnamečio gerovę ir socialinę raidą, saugumo ir apsaugos aspektus bei nepilnamečio pažiūras, atsižvelgdamos į jo amžių ir brandą, įskaitant jo patirtį. Be to, nelydimiems nepilnamečiams dėl ypatingo jų pažeidžiamumo turėtų būti nustatytos specialios procedūrinės garantijos;
- (14) kaip numatyta Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijoje ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, taikydamos šį reglamentą, valstybės narės pirmiausia turėtų laikytis pagarbos šeimos gyvenimui principo;
- (15) tai, kad visų vienos šeimos narių tarptautinės apsaugos prašymus nagrinėja viena valstybė narė, leidžia užtikrinti nuodugnų prašymų nagrinėjimą, dėl jų priimamų sprendimų suderinamumą ir tai, kad vienos šeimos nariai nebūtų išskiriami;
- (16) siekiant užtikrinti, kad būtų besąlygiškai laikomasi šeimos vientisumo ir vaiko interesų principo, dėl prašytojo nėštumo ar motinystės, sveikatos būklės arba senyvo amžiaus tarp prašytojo ir jo vaiko, brolio ir (arba) sesers ar tėvo ir (arba) motinos susiklostę priklausomumo santykiai turėtų tapti privalomu atsakomybės kriterijumi. Jei prašytojas yra nelydimas nepilnametis, aplinkybė, kad kitos valstybės narės teritorijoje yra juo pasirūpinti galintis šeimos narys arba giminaitis, taip pat turėtų tapti privalomu atsakomybės kriterijumi;

⁽¹⁾ OL L 132, 2010 5 29, p. 11.

⁽²⁾ OL L 337, 2011 12 20, p. 9.

⁽³⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 96.

⁽⁴⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 60.

- (17) valstybės narės turėtų galėti nesilaikyti atsakomybės kriterijų visų pirma dėl humanitarinių ir bendražmogiškų priežasčių, siekiant sujungti šeimos narius, giminaičius arba bet kokius kitus asmenis, susijusius šeimos ryšiais, ir išnagrinėti jose arba kitoje valstybėje narėje pateiktą tarptautinės apsaugos prašymą, net jei jos pagal šią reglamentą nustatytus privalomuosius kriterijus neįpareigos atlikti tokio vertinimo;
- (18) asmeninis pokalbis su prašytoju turėtų būti rengiamas, kad būtų galima lengviau nustatyti, kuri valstybė narė atsakinga už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą. Kai tik pateikiamas tarptautinės apsaugos prašymas, prašytojas turėtų būti informuojamas apie šio reglamento taikymą ir apie galimybę pokalbio metu pateikti informaciją apie tai, kad valstybėse narėse yra jo šeimos narių, giminaičių arba bet kokių kitų asmenų, susijusių šeimos ryšiais, siekiant palengvinti atsakingos valstybės narės nustatymo procesą;
- (19) siekiant užtikrinti veiksmingą atitinkamų asmenų teisių apsaugą, reikėtų įtvirtinti teises garantijas ir teisę į veiksmingą teisės gynimo priemonę, kai priimami sprendimai dėl perdavimo atsakingai valstybei narei, laikantis visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio. Siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi tarptautinės teisės normų, veiksminga teisės gynimo nuo tokių sprendimų priemonė turėtų apimti tiek šio reglamento taikymo, tiek teisinių ir faktinių aplinkybių, susiklosčiusių valstybėje narėje, kuriai perduodamas prašytojas, vertinimą;
- (20) sulaikant prašytojus turėtų būti laikomasi pagrindinio principo, kad asmuo neturėtų būti laikomas sulaikytas vien dėl to, kad jis prašo tarptautinės apsaugos. Sulaikymas turėtų būti kuo trumpesnis ir turėtų būti laikomasi būtinybės bei proporcingumo principų. Visų pirma prašytojų sulaikymas turi vykti pagal Ženevos konvencijos 31 straipsnį. Šiame reglamente numatytos sulaikyto asmens atžvilgiu vykdomos procedūros turėtų būti taikomos kaip prioritetas ir atliekamos per trumpiausius galimus terminus. Valstybės narės taip pat turėtų taikyti Direktyvos 2013/33/ES nuostatas dėl sulaikymui taikomų bendrųjų garantijų ir, atitinkamais atvejais, laikymo sąlygų, pagal šį reglamentą sulaikytiems asmenims;
- (21) sklandžiam šiuo reglamentu sukurtos sistemos veikimui gali sudaryti pavojų prieglobsčio sistemų trūkumai arba sutrikimai, kuriuos dažnai apsunkina arba prie jų prisideda joms tenkantis ypatingas krūvis, ir dėl to galėtų atsirasti rizika, kad bus pažeidžiamos prašytojų teisės, išdėstytos Sąjungos prieglobsčio srities *acquis* ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, ir kitos tarptautinės žmogaus teisės ir pabėgėlių teisės;
- (22) turėtų būti nustatytas išankstinio išpėjimo apie prieglobsčio krizes, parengties joms ir jų valdymo procesas, kuris padėtų užkirsti kelią prieglobsčio sistemų trūkumams arba sutrikimui, o EPPB, vadovaujantis jo įgaliojimais pagal Reglamentą (ES) Nr. 439/2010, tektų vienas iš svarbiausių vaidmenų šiame procese, siekiant užtikrinti tvirtą bendradarbiavimą pagal šį reglamentą ir plėtoti valstybių narių tarpusavio pasitikėjimą prieglobsčio politikos srityje. Tokiu procesu turėtų būti užtikrinta, kad Sąjungai kuo greičiau būtų pranešama, kuomet kyla susirūpinimas, kad yra pavojus sklandžiam šiuo reglamentu sukurtos sistemos veikimui, nes vienos ar daugiau valstybių narių prieglobsčio sistemoms tenka ypatingas krūvis ir (arba) jose esama trūkumų. Toks procesas suteiktų Sąjungai galimybę skatinti kuo ankstesniame etape imtis prevencinių priemonių ir tokioms situacijoms skirti tinkamą politinį dėmesį. Solidarumas, kuris yra vienas iš svarbiausių BEPS elementų, yra glaudžiai susijęs su tarpusavio pasitikėjimu. Jei bus stiprinamas toks pasitikėjimas, išankstinio išpėjimo apie prieglobsčio krizes, parengties joms ir jų valdymo procesu galėtų būti geriau užtikrinamos tikro ir praktinio solidarumo su ar valstybėmis narėmis priemonės, kad visų pirma būtų padedama ir atitinkamai krūvį patiriančiai valstybei narei ir prašytojams. Remiantis SESV 80 straipsniu, prireikus Sąjungos aktuose turėtų būti numatomos atitinkamos solidarumo principo įgyvendinimo priemonės, o procesas turėtų būti vykdomas taikant tokias priemones. Išvados dėl tikro ir praktinio solidarumo su valstybėmis narėmis, kurių prieglobsčio sistemos patiria ypač didelį spaudimą, be kita ko, dėl mišrių migracijos srautų, bendros sistemos, kurias Taryba priėmė 2012 m. kovo 8 d., numatytas esamų ir galimų naujų priemonių rinkinys, į kurį turėtų būti atsižvelgiama taikant išankstinio išpėjimo, parengties ir krizių valdymo mechanizmą;
- (23) valstybės narės turėtų bendradarbiauti su EPPB, rinkdamos informaciją apie jų gebėjimą valdyti jų prieglobsčio ir priėmimo sistemoms tenkantį ypatingą krūvį, ypač taikydamos šį reglamentą. EPPB surinktą informaciją turėtų reguliariai pranešti pagal Reglamentą (ES) Nr. 439/2010;
- (24) kaip numatyta Komisijos reglamente (EB) Nr. 1560/2003 ⁽¹⁾, asmuo gali būti perduodamas už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą atsakingai valstybei narei jo laisva valia, prižiūrint jo išvykimą arba jį palydint. Valstybės narės turėtų skatinti perdavimą laisva asmens valia, teikdamos prašytojui atitinkamą informaciją, ir turėtų užtikrinti, kad prižiūrimas arba lydimas asmens perdavimas vyktų humaniškai, užtikrinant visapusišką pagarbą pagrindinėms teisėms ir asmens orumui,

⁽¹⁾ OL L 222, 2003 9 5, p. 3.

taip pat atsižvelgiant į vaiko interesus ir ypač atsižvelgiant į atitinkamos teismų praktikos pokyčius, visų pirma susijusių su perdavimu dėl humanitarinių priežasčių;

ginti duomenis su „Eurodac“ sistemos duomenimis ⁽²⁾ darna;

- (25) laipsniškas vidaus sienų neturinčios erdvės, kurioje pagal SESV užtikrinamas laisvas asmenų judėjimas, kūrimas ir Sąjungos politikos dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir buvimo sąlygų nustatymas, įskaitant bendras pastangas valdyti išorės sienas, verčia solidarumo dvasia suderinti atsakomybės kriterijus;
- (26) valstybių narių atliekamą asmens duomenų tvarkymą pagal šį reglamentą reglamentuoja 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmens apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽¹⁾;
- (27) keitimasis prašytojo asmens duomenimis, įskaitant ypatingų kategorijų duomenis apie sveikatą, prieš perdavimą, užtikrins, kad kompetentingos prieglobsčio institucijos galės suteikti prašytojams tinkamą pagalbą ir garantuos apsaugos bei suteiktų teisių tęstinumą. Laikantis Direktyvos 95/46/EB, specialiosiomis nuostatomis turėtų būti užtikrinama toje padėtyje esančių prašytojų duomenų apsauga;
- (28) taikyti šį reglamentą ir padidinti jo veiksmingumą gali padėti dvišaliai valstybių narių susitarimai dėl kompetentingų institucijų tarpusavio susižinojimo gerinimo, procedūrų atlikimo terminų trumpinimo arba prašymų perimti savo žinion ar atsiimti nagrinėjimo supaprastinimo, arba perdavimų atlikimo tvarkos nustatymo;
- (29) turėtų būti užtikrintas tęstinumas tarp Reglamente (EB) Nr. 343/2003 nustatytos atsakingos valstybės narės nustatymo sistemos ir šiuo reglamentu nustatytos sistemos. Panašiai turėtų būti užtikrinta šio reglamento ir 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl „Eurodac“ sistemos pirštų atspaudams lyginti sukūrimo siekiant veiksmingai taikyti Reglamentą (ES) Nr. 604/2013, kuriuo sukuriami valstybės narės, atsakingos už vienoje iš valstybių narių trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai, ir dėl valstybių narių teisėsaugos institucijų bei Europolo teisėsaugos tikslais teikiamų prašymų paly-

- (30) Reglamentu (ES) Nr. 603/2013 sukurtos sistemos „Eurodac“ veikimas turėtų palengvinti šio reglamento taikymą;
- (31) 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 767/2008 dėl Vizų informacinės sistemos (VIS) ir apsikeitimo duomenimis apie trumpalaikes vizas tarp valstybių narių ⁽³⁾, sukurtos Vizų informacinės sistemos veikimas, ypač jo 21 ir 22 straipsnių įgyvendinimas, turėtų palengvinti šio reglamento taikymą;
- (32) dėl požiūrio į asmenis, kuriems taikomas šis reglamentas, valstybės narės yra saistomos savo įsipareigojimų pagal tarptautinės teisės aktus, įskaitant atitinkamą Europos žmogaus teisių teismo praktiką;
- (33) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai ⁽⁴⁾;
- (34) patvirtinant bendrą atmintinę dėl Dublino/„Eurodac“, taip pat specialią atmintinę nelydimiems nepilnamečiams; patvirtinant standartinę keitimosi susijusia informacija apie nelydimus nepilnamečius formą; patvirtinant vienodas informacijos apie nepilnamečius ir priklausomus asmenis gavimo ir keitimosi ja sąlygas; patvirtinant vienodas prašymų perimti savo žinion ir prašymų atsiimti rengimu bei perdavimu sąlygas; patvirtinant du tiesioginių ir netiesioginių įrodymų susijusių elementų sąrašus ir juos reguliariai peržiūrint; patvirtinant *laissez-passer*; patvirtinant informacijos apie perdavimus gavimo ir keitimosi ja vienodas sąlygas; patvirtinant standartinę keitimosi duomenimis prieš perdavimą formą; patvirtinant bendrą sveikatos patikrinimo medicininę pažymą; patvirtinant keitimosi informacija apie asmens sveikatos duomenis prieš perdavimą vienodas sąlygas ir praktinę tvarką ir patvirtinant prašymų perdavimo saugiais elektroniniais perdavimo kanalais tvarką turėtų būti taikoma nagrinėjimo procedūra;

⁽²⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1.

⁽³⁾ OL L 218, 2008 8 13, p. 60.

⁽⁴⁾ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

⁽¹⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

- (35) siekiant numatyti papildomas taisykles, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti aktus, reglamentuojančius nelydimo nepilnamečio šeimos narių, brolių ir (arba) seserų ar giminaičių tapatybės nustatymą; kriterijus, kuriais remiantis nustatoma, ar yra įrodytų šeimos ryšių; kriterijus, į kuriuos atsižvelgiama vertinant giminaičio gebėjimą pasirūpinti nelydimu nepilnamečiu, įskaitant tuos atvejus, kai nelydimo nepilnamečio šeimos narių, brolių ir (arba) seserų ar giminaičių yra daugiau nei vienoje valstybėje narėje; priklausomybės ryšių įvertinimo elementus; kriterijus, į kuriuos atsižvelgiama vertinant asmens gebėjimą pasirūpinti išlaikomu asmeniu ir elementus, į kuriuos turi būti atsižvelgta siekiant įvertinti negalėjimą keliauti ilgą laikotarpį. Naudodamasi savo įgaliojimais priimti deleguotuosius aktus, Komisija neviršija to, ką apima vaiko interesai, kaip numatyta šio reglamento 6 straipsnio 3 dalyje. Ypač svarbu, kad Komisija parengiamųjų darbų metu tinkamai konsultuotųsi, įskaitant konsultacijas ekspertų lygiu. Ruošdama ir rengdama deleguotuosius aktus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų tuo pačiu metu tinkamai ir laiku persiųsti Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (36) taikant šį reglamentą, įskaitant deleguotųjų aktų ruošimą, Komisija turėtų konsultuotis su ekspertais, be kita ko, iš visų atitinkamų nacionalinių valdžios institucijų;
- (37) Reglamentui (EB) Nr. 343/2003 taikyti reikalingos išsamios taisyklės nustatytos Reglamentu (EB) Nr. 1560/2003. Tam tikros Reglamento (EB) Nr. 1560/2003 nuostatos turėtų būti įtrauktos į šį reglamentą siekiant aiškumo arba dėl to, kad jos gali būti naudingos bendram tikslui. Tiek valstybėms narėms, tiek atitinkamiems prašytojams ypač svarbu, kad būtų sukurtas bendras sprendimo mechanizmas tais atvejais, kai valstybėse narėse šio reglamento nuostatos taikomos skirtingai. Todėl tikslinga Reglamente (EB) Nr. 1560/2003 nustatytą ginčų dėl humanitarinės išlygos sprendimo mechanizmą įtraukti į šį reglamentą ir išplėsti jo taikymą visam šiam reglamentui;
- (38) kad galima būtų veiksmingai stebėti, kaip taikomas šis reglamentas, reikėtų jį reguliariai įvertinti;
- (39) šiame reglamente gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažįstamų visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje. Visų pirma šiuo reglamentu siekiama užtikrinti visišką Chartijos 18 straipsnyje garantuotos teisės į prieglobstį laikymąsi ir jos 1, 4, 7, 24 ir 47 straipsniuose pripažintų teisių laikymąsi. Todėl šis reglamentas turėtų būti atitinkamai taikomas;
- (40) kadangi šio reglamento tikslas, t. y. nustatyti valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijus ir mechanizmus, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl šio reglamento masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo, Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (41) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį ir 4a straipsnio 1 dalį šios valstybės narės pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimant ir taikant šį reglamentą;
- (42) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį reglamentą, ir jis nėra jai privalomas ar taikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą (toliau – atsakinga valstybė narė), nustatymo kriterijai ir mechanizmai.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente:

- a) trečiosios šalies pilietis – bet kuris asmuo, nesantis Sąjungos piliečiu, kaip apibrėžta SESV 20 straipsnio 1 dalyje, ir nesantis valstybės, dalyvaujančios įgyvendinant šį reglamentą pagal susitarimą su Europos Sąjunga, piliečiu;

- b) tarptautinės apsaugos prašymas – tarptautinės apsaugos prašymas, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/95/ES 2 straipsnio h punkte;
- c) prašytojas – tarptautinės apsaugos pasiprašęs trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės, dėl kurio dar nėra priimtas galutinis sprendimas;
- d) tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimas – bet koks kompetentingų institucijų pagal Direktyvą 2013/32/ES ir Direktyvą 2011/95/ES atliekamas tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimas arba dėl jo priimti sprendimai ar teismo sprendimai, išskyrus atsakingos valstybės narės pagal šį reglamentą nustatymo procedūras;
- e) tarptautinės apsaugos prašymo atsiėmimas – prašytojo veiksmai, kuriais jis pagal Direktyvą 2013/32/ES aiškiai arba numanomai nutraukia procedūras, pradėtas jam pateikus tarptautinės apsaugos prašymą;
- f) tarptautinės apsaugos gavėjas – trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės, kuriam buvo suteikta tarptautinė apsauga, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/95/ES 2 straipsnio a punkte;
- g) šeimos nariai – jei šeima jau egzistavo kilmės šalyje, šie prašytojo šeimos nariai, esantys valstybių narių teritorijoje:
- prašytojo sutuoktinis arba su juo pastovius santykius palaikantis nesantuokinis partneris tais atvejais, kai pagal atitinkamos valstybės narės teisę ar praktiką nesantuokinės poros jos teisės aktais dėl trečiųjų šalių piliečių prilyginamos santuokinėms poroms,
 - pirmoje įtraukoje nurodytų porų arba prašytojo nepilnamečiai vaikai, jei jie yra nesusituokę, taip pat nepaisant to, ar jie yra santuokiniai, ar nesantuokiniai, ar įvaikinti, kaip apibrėžta nacionalinėje teisėje,
 - jei prašytojas yra nepilnametis ir nesusituokęs – tėvas, motina ar kitas suaugęs asmuo, atsakingas už prašytoją pagal valstybės narės, kurioje yra suaugęs asmuo, teisę arba praktiką,
 - jei tarptautinės apsaugos gavėjas yra nepilnametis ir nesusituokęs – tėvas, motina ar kitas suaugęs asmuo, atsakingas už gavėją pagal valstybės narės, kurioje gavėjas yra, teisę arba praktiką;
- h) giminaitis – prašytojo suaugusi (-ės) teta ar dėdė arba senelis ir (arba) senelė, esantys valstybės narės teritorijoje, neatsižvelgiant į tai, ar prašytojas yra nesantuokinis vaikas ar buvo įvaikintas, kaip apibrėžta nacionalinėje teisėje;
- i) nepilnametis – jaunesnis nei 18 metų trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės;
- j) nelydimas nepilnametis – nepilnametis, į valstybių narių teritoriją atvykstantis nelydimas pagal atitinkamos valstybės narės teisę arba praktiką už jį atsakingo suaugusio asmens tol, kol toks suaugęs asmuo faktiškai ima jį prižiūrėti; prie jų priskiriami ir nepilnamečiai, atvykę ir be priežiūros palikti valstybių narių teritorijoje;
- k) atstovas – asmuo ar organizacija, kompetentingų įstaigų paskirti padėti ir atstovauti nelydimam nepilnamečiui vykstant šiame reglamente numatytais procedūroms, kad būtų užtikrinti vaiko interesai ir prireikus naudojamosi teisiniu veiksmu nepilnamečio vardu. Jei atstovu paskiriama organizacija, ji paskiria asmenį, atsakingą už jos pareigų nepilnamečio atžvilgiu vykdymą pagal šį reglamentą;
- l) teisę gyventi šalyje patvirtinantis dokumentas – bet kuris valstybės narės valdžios institucijų išduotas leidimas, leidžiantis trečiosios šalies piliečiui arba asmeniui be pilietybės būti jos teritorijoje, įskaitant dokumentus, įrodančius leidimą likti teritorijoje pagal susitarimus dėl laikinos apsaugos arba tol, kol pasikeis aplinkybės, neleidžiančios įvykdyti sprendimo dėl išsiuntimo, išskyrus vizas ir leidimus gyventi šalyje, išduotus laikotarpiu, reikalingu atsakingai valstybei narei pagal šį reglamentą nustatyti, arba nagrinėjant tarptautinės apsaugos prašymą ar prašymą išduoti leidimą gyventi šalyje;
- m) viza – valstybės narės leidimas ar sprendimas, reikalingas, kad būtų galima vykti tranzitu ar atvykti numatytam buvimui toje valstybėje narėje ar keliose valstybėse narėse. Vizos pobūdis nustatomas pagal šias apibrėžtis:
- ilgalaikė viza – vienos iš valstybių narių pagal jos nacionalinę teisę arba Sąjungos teisę išduodamas leidimas ar sprendimas, reikalingas, kad būtų galima atvykti numatytam ilgesniam kaip trijų mėnesių buvimui toje valstybėje narėje,

- trumpalaikė viza – valstybės narės leidimas ar sprendimas, išduodamas vykimui tranzitu per vieną, kelias ar visas valstybės nares arba numatytam ne ilgesniam kaip trijų mėnesių buvimui jų teritorijoje per bet kurį šešių mėnesių laikotarpį nuo pirmo atvykimo į valstybių narių teritoriją dienos,
 - oro uosto tranzitinė viza – viza, galiojanti vykimui tranzitu per valstybių narių vieno ar kelių oro uostų tarptautinio tranzito zonas;
- n) pasislėpimo rizika – konkrečiu atveju buvimas teisėje apibrėžtais objektyviais kriterijais paremtų priežasčių, leidžiančių manyti, kad prašytojas, trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės, kuriam taikoma perdavimo procedūra, gali pasislėpti.

II SKYRIUS

BENDRIEJI PRINCIPAI IR GARANTIJOS

3 straipsnis

Galimybė naudotis tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimo procedūra

1. Valstybės narės nagrinėja kiekvieną trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės, bet kurios iš jų teritorijoje, įskaitant pasienį arba tranzito zonas, prašančio tarptautinės apsaugos, prašymą. Prašymą nagrinėja viena valstybė narė, būtent ta, kuri yra atsakinga pagal III skyriuje nustatytus kriterijus.

2. Jei remiantis šiame reglamente išvardytais kriterijais negalima nustatyti jokios atsakingos valstybės narės, už jo nagrinėjimą yra atsakinga pirmoji valstybė narė, kuriai buvo pateiktas tarptautinės apsaugos prašymas.

Jei prašytojo neįmanoma perduoti pirmajai paskirtai atsakingai valstybei narei, nes esama pagrįstų priežasčių manyti, kad tos valstybės narės prieglobsčio procedūra ir prašytojų priėmimo sąlygos turi sisteminių trūkumų, dėl kurių esama nežmoniško ar žeminančio elgesio, kaip apibrėžta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 4 straipsnyje, rizikos, atsakingos valstybės narės nustatymo procedūrą atliekanti valstybė narė toliau nagrinėja III skyriuje išdėstytus kriterijus, kad nustatytų, ar kita valstybė narė galėtų būti paskirta atsakinga.

Jei pagal šią dalį negali būti perduodama jokiai valstybei narei, paskirtai pagal III skyriuje išdėstytus kriterijus, arba pirmajai valstybei narei, kurioje pateiktas prašymas, atsakingos valstybės narės nustatymo procedūrą atliekanti valstybė narė tampa atsakinga valstybe nare.

3. Kiekviena valstybė narė išsaugo teisę, laikydamosi Direktyvos 2013/32/ES taisyklių ir garantijų, išsiųsti prašytoją į saugią trečiąją šalį.

4 straipsnis

Teisė į informaciją

1. Kai tik buvo pateiktas tarptautinės apsaugos prašymas, kaip apibrėžta 20 straipsnio 2 dalyje, valstybėje narėje, jos kompetentingos institucijos iš karto praneša prašytojui apie šio reglamento taikymą, visų pirma apie:

- a) šio reglamento tikslus ir padarinius, kurie kyla naują prašymą pateikus kitoje valstybėje narėje, taip pat padarinius, kurie kyla atvykus iš vienos valstybės narės į kitą, kol dar nustatinėjama atsakinga valstybė narė pagal šį reglamentą ir nagrinėjamas tarptautinės apsaugos prašymas;
- b) atsakingos valstybės narės nustatymo kriterijus, tokių kriterijų hierarchiją įvairiais procedūros etapais ir jų trukmę, įskaitant tai, kad pateikus tarptautinės apsaugos prašymą vienoje valstybėje narėje ta valstybė narė gali tapti atsakinga pagal šį reglamentą, net jei tokia atsakomybė nėra pagrįsta tais kriterijais;
- c) asmeninį pokalbį pagal 5 straipsnį ir galimybę pateikti informaciją apie šeimos narių, giminių ar kitų asmenų, susijusių šeimos ryšiais, buvimą valstybės narėse, įskaitant priemones, kuriomis prašytojas gali pateikti tokią informaciją;
- d) galimybę apskūsti sprendimą dėl perdavimo ir, atitinkamai, atvejais, kreiptis dėl perdavimo sustabdymo;
- e) tai, kad valstybių narių kompetentingos institucijos gali keistis jo duomenimis vien tam, kad įvykdytų iš šio reglamento kylančias savo pareigas;
- f) teisę gauti su juo susijusius duomenis ir teisę prašyti, kad tokie duomenys, jei jie netikslūs, būtų ištaisyti arba, jei jie neteisėtai tvarkomi, būtų ištrinti, taip pat naudojimosi tomis teisėmis tvarką, įskaitant 35 straipsnyje nurodytų institucijų ir nacionalinių duomenų apsaugos institucijų, atsakingų už skundų dėl asmens duomenų apsaugos nagrinėjimą, kontaktinius duomenis.

2. 1 dalyje nurodyta informacija pateikiama raštu ta kalba, kurią prašytojas supranta arba, kaip pagrįstai manoma, turi suprasti. Valstybės narės tam pasitelkia pagal 3 dalį parengtą bendrą atmintinę.

Kai reikia, kad prašytojas gerai suprastų, informacija taip pat pateikiama žodžiu, pavyzdžiui, siejant su asmeniniu pokalbiu, kaip nurodyta 5 straipsnyje.

3. Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, parengia bendrą atmintinę, taip pat specialią atmintinę nelydimiems nepilnamečiams, kurioje išdėstoma bent jau šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija. Šioje bendroje atmintinėje taip pat pateikiama informacija apie Reglamento (ES) Nr. 603/2013 taikymą ir visų pirma išdėstomas tikslas, kuriuo prašytojo duomenys gali būti tvarkomi „Eurodac“ sistemoje. Bendra atmintinė parengiama taip, kad valstybės narės galėtų ją papildyti kita valstybei narei konkrečiai taikytina informacija. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis šio reglamento 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5 straipsnis

Asmeninis pokalbis

1. Siekiant palengvinti atsakingos valstybės narės nustatymo procesą, atsakingos valstybės narės nustatymo procedūrą atliekanti valstybė narė surengia asmeninį pokalbį su prašytoju. Pokalbis taip pat sudaro sąlygas tinkamai suprasti prašytojui pagal 4 straipsnį pateiktą informaciją.

2. Asmeninis pokalbis gali būti nerengiamas, jei:

a) prašytojas pasislėpė; arba

b) gavęs 4 straipsnyje nurodytą informaciją, prašytojas kitomis priemonėmis jau pateikė informaciją, reikalingą atsakingai valstybei narei nustatyti. Pokalbio nerengianti valstybė narė suteikia prašytojui galimybę pateikti visą papildomą informaciją, reikalingą norint teisingai nustatyti atsakingą valstybę narę, prieš priimant sprendimą dėl prašytojo perdavimo atsakingai valstybei narei pagal 26 straipsnio 1 dalį.

3. Asmeninis pokalbis vyksta tinkamu laiku ir bet kuriuo atveju prieš priimant sprendimą dėl prašytojo perdavimo atsakingai valstybei narei pagal 26 straipsnio 1 dalį.

4. Asmeninis pokalbis vedamas kalba, kurią prašytojas supranta arba, kaip pagrįstai manoma, turi suprasti, ir kuria jis gali bendrauti. Prireikus valstybės narės pasitelkia vertėją žodžiu, galintį užtikrinti tinkamą prašytojo ir asmens, vedančio pokalbį, bendravimą.

5. Asmeninis pokalbis vyksta tinkamą konfidencialumą užtikrinančiomis sąlygomis. Pokalbį veda pagal nacionalinę teisę kompetentingas asmuo.

6. Asmeninį pokalbį vedanti valstybė narė parengia jo rašytinę santrauką, kurioje išdėstoma bent svarbiausia prašytojo per pokalbį pateikta informacija. Ši santrauka gali būti parengiama atskaitos forma arba naudojant standartinę formą. Valstybė

narė užtikrina, kad prašytojas ir (arba) prašytoją atstovaujantis jo teisės konsultantas ar kitas patarėjas turėtų galimybę laiku susipažinti su ta santrauka.

6 straipsnis

Garantijos nepilnamečiams

1. Vykdydamos visas šiame reglamente numatytas procedūras, valstybės narės pirmiausia vadovaujasi vaiko interesais.

2. Valstybės narės užtikrina, kad visose šiame reglamente numatytose procedūrose nelydimam nepilnamečiui atstovautų ir (arba) padėtų atstovas. Atstovas turi turėti kvalifikaciją ir kompetenciją, kad būtų užtikrinta, kad atliekant šiame reglamente numatytas procedūras bus atsižvelgta į nepilnamečio interesus. Toks atstovas turi galimybę susipažinti su prašytojo byloje esančių atitinkamų dokumentų turiniu, įskaitant specialią atmintinę nelydimiems nepilnamečiams.

Šia dalimi nedaromas poveikis Direktyvos 2013/32/ES 25 straipsnio atitinkamoms nuostatomis.

3. Įvertindamos vaiko interesus, valstybės narės glaudžiai bendradarbiauja tarpusavyje ir visų pirma tinkamai atsižvelgia į šiuos veiksnius:

a) šeimos susijungimo galimybes;

b) nepilnamečio gerovę ir socialinę raidą;

c) saugumo ir apsaugos aspektus, ypač jei kyla grėsmė, kad nepilnametis yra arba gali tapti prekybos žmonėmis auka;

d) nepilnamečio pažiūras, atsižvelgdamos į jo amžių ir brandą.

4. 8 straipsnio taikymo tikslais valstybė narė, kurioje nelydimas nepilnametis pateikė tarptautinės apsaugos prašymą, kuo skubiau imasi atitinkamų veiksmų, kad nustatytų, ar valstybių narių teritorijoje esama nelydimo nepilnamečio šeimos narių, brolių ir (arba) seserų arba giminaičių, kartu saugodamos vaiko interesus.

Tuo tikslu ta valstybė narė gali pasitelkti tarptautines ar kitas atitinkamas organizacijas ir gali sudaryti palankesnes sąlygas nepilnamečiui pasinaudoti tokių organizacijų paieškos paslaugomis.

35 straipsnyje nurodytų kompetentingų institucijų darbuotojai, nagrinėjantys su nelydimais nepilnamečiais susijusius prašymus, turi būti tinkamai apmokyti ir toliau mokomi su specialiais nepilnamečių poreikiais susijusiais klausimais.

5. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas imtis atitinkamo veiksmo, kad laikantis šio straipsnio 4 dalies būtų nustatyta nelydimo nepilnamečio šeimos narių, brolių ir (arba) seserų ar giminaičių, gyvenančių kitos valstybės narės teritorijoje, tapatybė, Komisija priima įgyvendinimo aktus, be kita ko, patvirtina valstybių narių keitimosi svarbia informacija standartinę formą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

III SKYRIUS

ATSAKINGOS VALSTYBĖS NARĖS NUSTATYMO KRITERIJAI

7 straipsnis

Kriterijų hierarchija

1. Atsakingos valstybės narės nustatymo kriterijai yra taikomi tokia tvarka, kokia jie pateikti šiame skyriuje.

2. Pagal šiame skyriuje įtvirtintus kriterijus atsakinga valstybė narė nustatoma atsižvelgiant į padėtį tuo metu, kai prašytojas pirmą kartą valstybei narei pateikė tarptautinės apsaugos prašymą.

3. Siekdamas taikyti 8, 10 ir 16 straipsniuose nurodytus kriterijus, valstybės narė atsižvelgia į visus turimus įrodymus apie tai, kad valstybės narės teritorijoje yra prašytojo šeimos narių, giminaičių ar bet kokių kitų asmenų, susijusių šeimos ryšiais, jeigu tokių duomenų pateikiama iki to laiko, kol kita valstybė narė atitinkamai pagal 22 ir 25 straipsnius priima prašymą perimti savo žinion arba atsiimti atitinkamą asmenį, ir jei dėl ankstesnių prašytojo tarptautinės apsaugos prašymų dar nebuvo priimtas pirmas sprendimas iš esmės.

8 straipsnis

Nepilnamečiai

1. Jei prašytojas yra nelydimas nepilnametis, atsakinga valstybė narė yra ta, kurioje teisėtai yra nelydimo nepilnamečio šeimos narys, arba nelydimo nepilnamečio brolis ir (arba) sesuo, jei tai atitinka nepilnamečio interesus. Jeigu prašytojas yra susituokęs nepilnametis, kurio sutuoktinis teisėtai nėra valstybių narių teritorijoje, atsakinga valstybė narė yra ta valstybė narė, kurioje teisėtai yra tėvas, motina ar kitas už nepilnametį pagal tos valstybės narės teisę arba praktiką atsakingas suaugęs asmuo arba brolis ir (arba) sesuo.

2. Kai prašytojas yra nelydimas nepilnametis, kitoje valstybėje narėje turintis teisėtai esantį giminaitį, ir, jei individualiai ištyrus nustatoma, kad tas giminaitis gali juo pasirūpinti, ta valstybė

narė sujungia nepilnametį su jo giminaičiu ir yra atsakinga valstybė narė, jei tai atitinka nepilnamečio interesus.

3. Kai 1 ir 2 dalyse nurodytų šeimos narių, brolių ir (arba) seserų arba giminaičių yra daugiau nei vienoje valstybėje narėje, atsakinga valstybė narė nustatoma atsižvelgiant į nelydimo nepilnamečio interesus.

4. Nesant 1 ir 2 dalyse nurodyto šeimos nario, brolio ir (arba) sesers ar giminaičio, atsakinga valstybė narė yra ta, kurioje nelydimas nepilnametis yra pateikęs tarptautinės apsaugos prašymą, jei tai atitinka nepilnamečio interesus.

5. Komisijai pagal 45 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl nelydimo nepilnamečio šeimos narių, brolių ir (arba) seserų ar giminaičių tapatybės nustatymo; kriterijų, kuriais remiantis nustatoma, ar yra įrodytų šeimos ryšių; kriterijų, į kuriuos atsižvelgiama vertinant giminaičio gebėjimą pasirūpinti nelydimu nepilnamečiu, įskaitant atvejus, kai nelydimo nepilnamečio šeimos narių, brolių ir (arba) seserų ar giminaičių yra daugiau nei vienoje valstybėje narėje. Naudodamasi savo įgaliojimais priimti deleguotuosius aktus, Komisija neviršija to, ką apima vaiko interesai, kaip numatyta 6 straipsnio 3 dalyje.

6. Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, nustato vienodas valstybių narių konsultavimosi ir keitimosi informacija sąlygas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

9 straipsnis

Šeimos nariai, kurie yra tarptautinės apsaugos gavėjai

Jei prašytojas turi šeimos narį, kuriam leista kaip tarptautinės apsaugos gavėjui gyventi kurioje nors valstybėje narėje, nepaisant to, ar šeima buvo anksčiau sukurta kilmės šalyje, ta valstybė narė ir yra atsakinga už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, jei atitinkami asmenys tokį pageidavimą išreiškė raštu.

10 straipsnis

Šeimos nariai, kurie prašo tarptautinės apsaugos

Jei prašytojas valstybėje narėje turi šeimos narį, dėl kurio tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimo toje valstybėje narėje dar nepriimtas pirmas sprendimas iš esmės, ta valstybė narė ir yra atsakinga už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, jei atitinkami asmenys savo pageidavimą išreiškė raštu.

11 straipsnis

Šeimos procedūra

Jei keli šeimos nariai ir (arba) nepilnamečiai nesusituokę broliai ir (arba) seserys tarptautinės apsaugos prašymus pateikia toje pačioje valstybėje narėje vienu arba panašiu metu, kad atsakingos valstybės narės nustatymo procedūros būtų atliekamos kartu, ir jei dėl šiamo reglamente nustatytų kriterijų taikymo jie būtų išskirti, atsakinga valstybė narė nustatoma vadovaujantis šiomis nuostatomis:

- a) atsakomybė už visų šeimos narių ir (arba) nepilnamečių nesusituokusių brolių ir (arba) seserų tarptautinės apsaugos prašymų nagrinėjimą tenka tai valstybei narei, kuri pagal kriterijus yra atsakinga už didžiausio jų skaičiaus perėmimą savo žinion;
- b) jei tai netinka, atsakomybė tenka valstybei narei, kuri pagal kriterijus yra atsakinga už vyriausiojo iš šeimos narių pateikto prašymo nagrinėjimą.

12 straipsnis

Teisę gyventi šalyje patvirtinančių dokumentų arba vizų išdavimas

1. Jei prašytojas turi galiojantį teisę gyventi šalyje patvirtinantį dokumentą, už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą yra atsakinga tą dokumentą išdavusi valstybė narė.

2. Jei prašytojas turi galiojančią vizą, už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą yra atsakinga tą vizą išdavusi valstybė narė, išskyrus atvejį, kai ta visa buvo išduota kitos valstybės narės vardu pagal atstovavimo susitarimą, kaip numatyta 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 810/2009, nustatančio Bendrijos vizų kodeksą⁽¹⁾, 8 straipsnyje. Tokiu atveju už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą yra atsakinga atstovaujamoji valstybė narė.

3. Jei prašytojas turi daugiau kaip vieną galiojantį skirtingų valstybių narių išduotą teisę gyventi šalyje patvirtinantį dokumentą arba vizą, atsakomybę už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą valstybės narės prisiima tokia tvarka:

- a) teisę gyventi šalyje patvirtinantį dokumentą išdavusi valstybė narė, suteikusi teisę būti ilgiausią laikotarpį, arba tais atvejais, kai galiojimo laikotarpiai yra vienodi, – valstybė narė, išdavusi teisę gyventi šalyje patvirtinantį dokumentą, kurio galiojimo laikas baigiasi paskiausiai;
- b) tais atvejais, kai skirtingų valstybių išduotos vizos yra vienodos rūšies, – valstybė narė, išdavusi vizą, kurios galiojimo laikas baigiasi paskiausiai;

- c) tais atvejais, kai vizos yra skirtingų rūšių, – valstybė narė, išdavusi ilgiausiai galiojančią vizą, arba tais atvejais, kai galiojimo laikas yra vienodas, – valstybė narė, išdavusi vizą, kurios galiojimo laikas baigiasi paskiausiai.

4. Jei prašytojas turi tik vieną ar daugiau teisę gyventi šalyje patvirtinančių dokumentų, kurių galiojimo laikas yra pasibaigęs mažiau kaip prieš dvejus metus, arba vieną ar daugiau vizų, kurių galiojimo laikas yra pasibaigęs mažiau kaip prieš šešis mėnesius ir kurios leido jam faktiškai atvykti į valstybės narės teritoriją, 1, 2 ir 3 dalys taikomos tol, kol prašytojas nėra išvykęs iš valstybių narių teritorijų.

Jei prašytojas turi vieną ar daugiau teisę gyventi šalyje patvirtinančių dokumentų, kurių galiojimo laikas yra pasibaigęs daugiau kaip prieš dvejus metus, arba vieną ar daugiau vizų, kurių galiojimo laikas yra pasibaigęs daugiau kaip prieš šešis mėnesius ir kurios leido jam faktiškai atvykti į valstybės narės teritoriją, ir jei jis neišvyko iš valstybių narių teritorijų, atsakinga yra valstybė narė, kurioje tarptautinės apsaugos prašymas yra pateiktas.

5. Tai, kad teisę gyventi šalyje patvirtinantis dokumentas arba visa buvo išduoti naudojantis netikra ar pasisavinta tapatybe arba pateikus padirbtus, suklastotus ar negaliojančius dokumentus, netrukdo atsakomybės priskirti juos išdavusiai valstybei narei. Tačiau teisę gyventi šalyje patvirtinantį dokumentą arba vizą išdavusi valstybė narė nėra atsakinga, jei ji gali nustatyti, kad sukčiaujama buvo jau po to dokumento arba vizos išdavimo.

13 straipsnis

Atvykimas ir (arba) buvimas

1. Kai remiantis tiesioginiais ar netiesioginiais įrodymais, apibūdinantis šio reglamento 22 straipsnio 3 dalyje nurodytuose dviejuose sąrašuose, įskaitant Reglamente (ES) Nr. 603/2013 nurodytus duomenis, nustatoma, kad prašytojas neteisėtai kirto valstybės narės sieną, sausuma, jūra ar oru atvykdamas iš trečiosios šalies, už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą yra atsakinga ta valstybė narė, į kurią jis taip atvyko. Tos atsakomybės nelieka praėjus 12 mėnesių nuo tokio neteisėto sienos kirtimo dienos.

2. Kai valstybė narė negali ar nebegali būti laikoma atsakinga pagal šio straipsnio 1 dalį, ir kai, remiantis 22 straipsnio 3 dalyje nurodytuose dviejuose sąrašuose apibūdinantis tiesioginiais ar netiesioginiais įrodymais, nustatoma, kad prašytojas – kuris į valstybių narių teritorijas atvyko neteisėtai arba kurio atvykimo aplinkybės negali būti nustatytos – prieš pateikdamas tarptautinės apsaugos prašymą ne mažiau kaip penkis mėnesius be pertraukos gyveno kurioje nors valstybėje narėje, ta valstybė narė ir yra atsakinga už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą.

Jei prašytojas ne trumpiau kaip po penkis mėnesius yra gyvenęs kelse valstybėse narėse, už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą yra atsakinga ta valstybė narė, kurioje jis gyveno paskiausiai.

⁽¹⁾ OL L 243, 2009 9 15, p. 1.

14 straipsnis

Bevizis atvykimas

1. Jei trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės atvyksta į valstybės narės, kurioje nereikalaujama, kad jis turėtų vizą, teritoriją, ta valstybė narė ir yra atsakinga už jo tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą.

2. 1 dalyje nustatytas principas netaikomas, jei trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės tarptautinės apsaugos prašymą pateikia kitoje valstybėje narėje, kurioje taip pat nereikalaujama, kad jis atvykimui į teritoriją turėtų vizą. Tuo atveju atsakinga už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą yra ta kita valstybė narė.

15 straipsnis

Prašymo pateikimas oro uosto tarptautinio tranzito zonoje

Jei trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės tarptautinės apsaugos paprašo valstybės narės oro uosto tarptautinio tranzito zonoje, ta valstybė narė ir yra atsakinga už prašymo nagrinėjimą.

IV SKYRIUS

IŠLAIKOMI ASMENYS IR DISKRECINĖS IŠLYGOS

16 straipsnis

Išlaikomi asmenys

1. Kai dėl nėštumo, naujagimio, sunkios ligos, didelės negalios ar senyvo amžiaus prašytojas yra priklausomas nuo savo vaiko, brolio ir (arba) sesers arba tėvo ir (arba) motinos, teisėtai gyvenančių vienoje iš valstybių narių, pagalbos, arba kai prašytojo vaikas, brolis ir (arba) sesuo arba tėvas ir (arba) motina, teisėtai gyvenantys vienoje iš valstybių narių, yra priklausomi nuo prašytojo pagalbos, valstybės narės paprastai laiko kartu arba sujungia prašytoją su tuo vaiku, broliu ir (arba) seserimi ar tėvu ir (arba) motina, jeigu šeimos ryšiai egzistavo kilmės šalyje, jeigu vaikas, brolis ir (arba) sesuo arba tėvas ir (arba) motina arba prašytojas sugeba pasirūpinti priklausomu asmeniu ir jeigu atitinkami asmenys savo pageidavimą išreiškė raštu.

2. Kai 1 dalyje nurodyti vaikas, brolis ir (arba) sesuo arba tėvas ir (arba) motina teisėtai gyvena kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje yra prašytojas, atsakinga valstybė narė laikoma ta, kurioje vaikas, brolis ir (arba) sesuo arba tėvas ir (arba) motina teisėtai gyvena, išskyrus atvejus, kai dėl savo sveikatos prašytojas ilgą laikotarpį negali keliauti į tą valstybę narę. Tokiu atveju atsakinga valstybė narė yra ta, kurioje jis būna. Tokiais atvejais narei nesukuriama pareiga į jos teritoriją pristatyti prašytojo vaiką, brolių ir (arba) seserį arba tėvą ir (arba) motiną.

3. Komisijai pagal 45 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl elementų, į kuriuos turi būti atsižvelgta siekiant nustatyti priklausomumo ryšį, kriterijų, kuriais remiantis nustatoma, ar yra įrodytų šeimos ryšių, kriterijų, į kuriuos atsižvelgiama vertinant atitinkamo asmens gebėjimą pasirūpinti išlaikomu asmeniu, ir elementų, į kuriuos turi būti atsižvelgta siekiant įvertinti negalėjimą keliauti ilgą laikotarpį.

4. Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, nustato vienodas valstybių narių konsultavimosi ir keitimosi informacija sąlygas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

17 straipsnis

Diskrecinės išlygos

1. Nukrypdoma nuo 3 straipsnio 1 dalies, kiekviena valstybė narė gali nuspręsti nagrinėti trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės jai pateiktą tarptautinės apsaugos prašymą net tada, kai ji pagal šiame reglamente nustatytus kriterijus neatsako už tokį nagrinėjimą.

Valstybė narė, kuri nusprendžia nagrinėti tarptautinės apsaugos prašymą pagal šią dalį, tampa atsakinga valstybe narė ir prisiima su ta atsakomybe susijusias pareigas. Prireikus, naudodamasi „DubliNet“ elektroninių ryšių tinklu, sukurtu pagal Reglamento (EB) Nr. 1560/2003 18 straipsnį, ji apie tai praneša anksčiau buvusiai atsakingai valstybei narei, atsakingos valstybės narės nustatymo procedūrą atliekančiai valstybei narei arba valstybei narei, kurios buvo prašoma perimti prašytoją savo žinion arba jį atsiimti.

Valstybė narė, kuri tampa atsakinga pagal šią dalį, nedelsdama tai nurodo sistemoje „Eurodac“ pagal Reglamentą (ES) Nr. 603/2013, pridėdama datą, kai buvo priimtas sprendimas nagrinėti prašymą.

2. Valstybė narė, kurioje buvo paprašyta tarptautinės apsaugos, ir vykdoma atsakingos valstybės narės nustatymo procedūra, arba atsakinga valstybė narė gali bet kuriuo metu iki tol, kol bus priimtas pirmas sprendimas iš esmės, paprašyti kitos valstybės narės perimti savo žinion prašytoją, kad suvienytų bet kuriuos asmenis, susijusius šeimos ryšiais, dėl humanitarinių priežasčių, ypač vadovaudamasi šeimos ar kultūriniais motyvais, net jei ta kita valstybė narė nėra atsakinga pagal 8–11 ir 16 straipsniuose nustatytus kriterijus. Atitinkami asmenys turi duoti rašytinį sutikimą.

Prašymas perimti savo žinion turi apimti visą turimą prašančiosios valstybės narės medžiagą, kad prašoma valstybė narė galėtų tinkamai įvertinti situaciją.

Prašoma valstybė narė atlieka reikalingus patikrinimus nurodytoms humanitarinėms priežastims išnagrinėti ir per du mėnesius nuo prašymo gavimo dienos atsako prašančiajai valstybei narei naudodamasi „DubliNet“ elektroninių ryšių tinklu, sukurtu pagal Reglamento (EB) Nr. 1560/2003 18 straipsnį. Atsakyme atsisiųskite patenkinti prašymą nurodomos atsisakymą pagrindžiančios priežastys.

Tais atvejais, kai prašoma valstybė narė pritaria prašymui, jai pereina atsakomybė už prašymo nagrinėjimą.

V SKYRIUS

ATSAKINGOS VALSTYBĖS NARĖS PAREIGOS

18 straipsnis

Atsakingos valstybės narės pareigos

1. Pagal šį reglamentą atsakinga valstybė narė įpareigojama:
 - a) 21, 22 ir 29 straipsniuose nustatytais sąlygomis perimti savo žinion prašytoją, prašymą pateikusį kitoje valstybėje narėje;
 - b) 23, 24, 25 ir 29 straipsniuose nustatytais sąlygomis atsiimti prašytoją, kurio prašymas yra nagrinėjamas ir kuris paprašė tarptautinės apsaugos kitoje valstybėje narėje arba be teisę gyventi šalyje patvirtinančio dokumento yra kitoje valstybėje narėje;
 - c) 23, 24, 25 ir 29 straipsniuose nustatytais sąlygomis atsiimti trečiosios šalies pilietį arba asmenį be pilietybės, atsiėmusį nagrinėjamą prašymą ir paprašiusį tarptautinės apsaugos kitoje valstybėje narėje arba esantį kitos valstybės narės teritorijoje be teisę gyventi šalyje patvirtinančio dokumento;
 - d) 23, 24, 25 ir 29 straipsniuose nustatytais sąlygomis atsiimti trečiosios šalies pilietį arba asmenį be pilietybės, kurio prašymas buvo atmestas ir kuris paprašė apsaugos kitoje valstybėje narėje arba kuris be teisę gyventi šalyje patvirtinančio dokumento yra kitoje valstybėje narėje.

2. Į 1 dalies a ir b punktų taikymo sritį patenkančiais atvejais atsakinga valstybė narė nagrinėja prašytojo tarptautinės apsaugos prašymą arba užbaigia jo nagrinėjimą.

Į 1 dalies c punkto taikymo sritį patenkančiais atvejais, kai atsakinga valstybė narė nutraukė prašymo nagrinėjimą prašytojui atsiėmus prašymą prieš priimant pirmosios instancijos sprendimą iš esmės, ta valstybė narė užtikrina, kad prašytojas turėtų teisę paprašyti, kad būtų baigtas jo pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimas, arba pateikti naują tarptautinės

apsaugos prašymą, kuris nėra laikomas vėlesniu prašymu, kaip numatyta Direktyvoje 2013/32/ES. Tokiais atvejais valstybės narės užtikrina, kad būtų užbaigtas prašymo nagrinėjimas.

Į 1 dalies d punkto taikymo sritį patenkančiais atvejais, kai prašymas buvo atmestas tik pirmojoje instancijoje, atsakinga valstybė narė užtikrina, kad atitinkamas asmuo turėtų arba būtų turėjęs galimybę pasinaudoti veiksminga teisės gynimo priemone pagal Direktyvos 2013/32/ES 46 straipsnį.

19 straipsnis

Atsakomybės perleidimas

1. Jei valstybė narė prašytojui išduoda teisę gyventi šalyje patvirtinantį dokumentą, tai valstybei narei pereina 18 straipsnio 1 dalyje nurodytos pareigos.

2. 18 straipsnio 1 dalies c arba d punktuose nurodytos pareigos nebetaikomos, kai atsakinga valstybė narė, paprašyta perimti žinion arba atsiimti prašytoją arba kitą 18 straipsnio 1 dalies c arba d punkte nurodytą asmenį, gali nustatyti, kad atitinkamas asmuo ne trumpiau kaip tris mėnesius yra išvykęs iš valstybių narių teritorijos, išskyrus atvejus, kai tas asmuo turi atsakingos valstybės narės išduotą galiojantį teisę gyventi šalyje patvirtinantį dokumentą.

Prašymas, pateiktas pasibaigus pirmoje pastraipoje nurodytam nebuvimo laikotarpiui, laikomas nauju prašymu, dėl kurio pradedama nauja atsakingos valstybės narės nustatymo procedūra.

3. 18 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nustatytos pareigos nebetaikomos, kai atsakinga valstybė, paprašyta atsiimti prašytoją arba kitą asmenį, kaip nurodyta 18 straipsnio 1 dalies c arba d punkte, gali nustatyti, kad atitinkamas asmuo išvyko iš valstybių narių teritorijos pagal sprendimą dėl grąžinimo arba išsiuntimo, kurį ji priėmė atsiėmus arba atmetus prašymą.

Po to, kai įvyksta faktinis išsiuntimas, pateiktas prašymas laikomas nauju prašymu, dėl kurio pradedama nauja atsakingos valstybės narės nustatymo procedūra.

VI SKYRIUS

PERĖMIMO SAVO ŽINION IR ATSIĖMIMO PROCEDŪROS

I SKIRSNIS

Procedūros pradžia

20 straipsnis

Procedūros pradžia

1. Atsakingos valstybės narės nustatymo procedūra prasižada, kai tik valstybei narei pirmą kartą pateikiamas tarptautinės apsaugos prašymas.

2. Tarptautinės apsaugos prašymas laikomas pateiktu, kai į atitinkamos valstybės narės kompetentingas institucijas patenka užpildyta prašytojo pateikta prašymo forma arba valdžios institucijų parengtas pranešimas. Tais atvejais, kai tarptautinės apsaugos paprašoma ne raštu, laiko tarpas tarp ketinimo pareiškimo ir pranešimo parengimo turėtų būti kuo trumpesnis.

3. Pagal šį reglamentą nepilnamečio, kuris lydis prašytoją ir kuris atitinka šeimos nario apibrėžtį, padėtis yra tokia pat, kaip ir jo šeimos nario padėtis, ir sprendimą dėl jo priima valstybė narė, atsakinga už to šeimos nario tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, net jeigu nepilnametis atskirai ir nėra nuostata taikoma vaikams, gimusiems prašytojui atvykus į valstybių narių teritoriją, ir inicijuoti naujos jų perėmimo savo žinion procedūros nereikalaujama.

4. Tais atvejais, kai tarptautinės apsaugos prašymą valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia prašytojas, esantis kitos valstybės narės teritorijoje, atsakingą valstybę narę nustato valstybė narė, kurios teritorijoje tas prašytojas yra. Valstybė narė, kuri gavo tą prašymą, nedelsdama informuoja pastarąją valstybę narę, o ji tada šio reglamento tikslais yra laikoma valstybe narė, kuriai buvo pateiktas tarptautinės apsaugos prašymas.

Apie šį atsakingą valstybę narę nustatančios valstybės narės pasikeitimą ir datą, kada jis įvyko, prašytojui pranešama raštu.

5. Prašytoją, kuris atsakingos valstybės narės nustatymo metu atsiėmė pirmąjį kitoje valstybėje narėje pateiktą prašymą, yra kitoje valstybėje narėje be teisę gyventi šalyje patvirtinančio dokumento arba kuris joje pateikia tarptautinės apsaugos prašymą, laikydamasi 23, 24, 25 ir 29 straipsniuose nustatytų sąlygų, atsiima valstybė narė, kuriai tas tarptautinės apsaugos prašymas buvo pateiktas pirmiausiai, kad būtų baigta atsakingos valstybės narės nustatymo procedūra.

Tos pareigos nebelieka, kai valstybė narė, kurios prašoma užbaigti atsakingos valstybės narės nustatymo procedūrą, gali nustatyti, kad prašytojas tuo metu yra ne trumpiau kaip trims mėnesiams išvykęs iš valstybių narių teritorijos arba iš kitos valstybės narės yra gavęs teisę gyventi šalyje patvirtinantį dokumentą.

Prašymas, pateiktas pasibaigus nebuvimo laikotarpiui, nurodytam antroje pastraipoje, laikomas nauju prašymu, dėl kurio pradedama nauja atsakingos valstybės narės nustatymo procedūra.

II SKIRSNIS

Perėmimo savo žinion procedūros

21 straipsnis

Prašymo perimti savo žinion pateikimas

1. Jei valstybė narė, kuriai buvo pateiktas tarptautinės apsaugos prašymas, mano, kad už to prašymo nagrinėjimą yra

atsakinga kita valstybė narė, ji gali kuo skubiau ir jokia būdu ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo to prašymo pateikimo, kaip apibrėžta 20 straipsnio 2 dalyje, dienos paprašyti, kad ta kita valstybė narė perimtų prašytoją savo žinion.

Nepaisant pirmos pastraipos, nustačius atitiktį sistemoje „Eurodac“ lyginant su duomenimis, įregistruotais pagal Reglamento (ES) Nr. 603/2013 14 straipsnį, prašymas siunčiamas per du mėnesius nuo to atitikties rezultato gavimo pagal to reglamento 15 straipsnio 2 dalį.

Jei prašymas perimti prašytoją savo žinion per pirmoje ir antroje pastraipose nustatytus laikotarpius nepateikiamas, atsakomybė už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą tenka valstybei, kurioje prašymas buvo pateiktas.

2. Prašančioji valstybė narė gali prašyti skubaus atsakymo, jei tarptautinės apsaugos prašymas buvo pateiktas po to, kai asmeniui buvo neleista atvykti arba pasilikti, kai jis buvo sulaikytas už neteisėtą buvimą arba kai jam buvo įteiktas arba įvykdytas sprendimas dėl išsiuntimo.

Prašyme nurodoma, dėl kokių priežasčių reikalingas skubus atsakymas ir per kiek laiko tikimasi jo sulaukti. Tas laikotarpis yra ne trumpesnis kaip viena savaitė.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytais atvejais prašymas, kad kita valstybė narė perimtų prašytoją savo žinion, pateikiamas naudojant standartinę formą, pridedami tiesioginiai ar netiesioginiai įrodymai, apibūdinti 22 straipsnio 3 dalyje nurodytuose dviejuose sąrašuose, ir (arba) svarbios ištraukos iš prašytojo pareiškimo, leidžiantys prašomos valstybės narės valdžios institucijoms patikrinti, ar ji yra atsakinga pagal šiame reglamente nustatytus kriterijus.

Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, patvirtina vienodas prašymų perimti savo žinion parengimo ir pateikimo sąlygas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

22 straipsnis

Atsakymas į prašymą perimti savo žinion

1. Prašoma valstybė narė atlieka reikalingus patikrinimus ir sprendimą dėl prašymo perimti prašytoją savo žinion pateikia per du mėnesius nuo prašymo gavimo dienos.

2. Atliekant atsakingos valstybės narės nustatymo procedūrą naudojami tiesioginių ir netiesioginių įrodymų elementai.

3. Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, sudaro ir periodiškai peržiūri du sąrašus, kuriuose pagal šios dalies a ir b punktuose išdėstytus kriterijus nurodomi svarbūs tiesioginių ir netiesioginių įrodymų elementai, sudarymo ir periodinės peržiūros. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

a) Tiesioginiai įrodymai:

- i) tai oficialūs įrodymai, lemiantys atsakomybę pagal šį reglamentą, kol jie neatmetami tiesioginiais įrodymais įrodžius priešingą dalyką;
- ii) valstybės narės 44 straipsnyje numatytam komitetui pateikia įvairių rūšių administracinių dokumentų pavyzdžius pagal oficialių įrodymų sąraše nustatytą tipologiją;

b) Netiesioginiai įrodymai:

- i) tai orientacinio pobūdžio elementai, kurie, nors ir atmetini, tam tikrais atvejais pagal jiems priskiriamą įrodomąją vertę gali būti pakankami;
- ii) jų įrodomoji vertė nustatant atsakomybę už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą yra nustatoma kiekvienu konkrečiu atveju.

4. Įrodymų neturėtų būti reikalaujama daugiau negu reikia, kad būtų tinkamai taikomas šis reglamentas.

5. Nesant jokių oficialių įrodymų, prašoma valstybė narė savo atsakomybę pripažįsta, jei netiesioginiai įrodymai yra nuoseklūs, patikrinami ir pakankamai išsamūs, kad tiktų atsakomybei nustatyti.

6. Tais atvejais, kai prašančioji valstybė narė prašo skubaus atsakymo pagal 21 straipsnio 2 dalį, prašoma valstybė narė visai stengiasi laikytis prašomo termino. Išimtiniais atvejais, kai galima įrodyti, kad prašymo perimti prašytoją savo žinion nagrinėjimas yra itin sudėtingas, prašoma valstybė narė gali duoti savo atsakymą praėjus prašomam terminui, bet visais atvejais per mėnesį. Esant tokiai situacijai, prašoma valstybė narė prašančiajai valstybei narei per ankščiau nustatytą laikotarpį turi pranešti apie savo sprendimą nukelti atsakymo pateikimo terminą vėlesniam negu buvo prašyta laikui.

7. Tai, kad sprendimas nepriimamas per 1 dalyje nustatytą dviejų mėnesių laikotarpį ir per 6 dalyje minėtą vieno mėnesio laikotarpį, prilygsta prašymo priėmimui ir reiškia pareigą perimti asmenį savo žinion, taip pat pareigą tinkamai pasirūpinti atvykimo organizavimu.

III SKIRSNIS

Prašymų atsiimti procedūros

23 straipsnis

Prašymo atsiimti pateikimas, kai prašančiojoje valstybėje narėje pateikiamas naujas prašymas

1. Kai valstybė narė, kurioje 18 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodytas asmuo pateikė naują tarptautinės apsaugos

prašymą, mano, kad kita valstybė narė atsakinga pagal 20 straipsnio 5 dalį ir 18 straipsnio 1 dalies b, c arba d punktus, ji gali paprašyti tos kitos valstybės narės tą asmenį atsiimti.

2. Prašymas atsiimti pateikiamas kuo skubiau, tačiau bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per du mėnesius nuo pranešimo apie atitiktą sistemoje „Eurodac“ gavimo pagal Reglamento (ES) Nr. 603/2013 9 straipsnio 5 dalį.

Jeigu prašymas atsiimti grindžiamas ne iš sistemos „Eurodac“ gautais duomenimis, o kitais įrodymais, jis per tris mėnesius nuo tarptautinės apsaugos prašymo pateikimo dienos, kaip apibrėžta 20 straipsnio 2 dalyje, išsiunčiamas prašomai valstybei narei.

3. Kai prašymas atsiimti nepateikiamas per 2 dalyje nustatytus laikotarpius, atsakomybė už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą tenka valstybei narei, kurioje pateiktas tas naujas prašymas.

4. Prašymas atsiimti pateikiamas naudojant standartinę formą ir apima tiesioginius ar netiesioginius įrodymus, kaip aprašyta dviejuose 22 straipsnio 3 dalyje minėtuose sąrašuose, ir (arba) svarbias ištraukas iš atitinkamo asmens pareiškimų, leidžiančius prašomos valstybės narės valdžios institucijoms pasitikrinti, ar ji yra atsakinga, remiantis šia reglamente nustatytais kriterijais.

Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, patvirtina vienodas prašymų atsiimti rengimo ir pateikimo sąlygas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

24 straipsnis

Prašymo atsiimti pateikimas, kai prašančiojoje valstybėje narėje nepateikiamas naujas prašymas

1. Kai valstybė narė, kurios teritorijoje 18 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodytas asmuo yra be teisę gyventi šalyje patvirtinančio dokumento ir kurioje nepateiktas naujas tarptautinės apsaugos prašymas, mano, kad kita valstybė narė atsakinga pagal 20 straipsnio 5 dalį ir 18 straipsnio 1 dalies b, c arba d punktus, ji gali paprašyti tos kitos valstybės narės tą asmenį atsiimti.

2. Nukrypstant nuo 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/115/EB dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių grąžinimo standartų ir

tvarkos valstybėse narėse ⁽¹⁾ 6 straipsnio 2 dalies, kai valstybė narė, kurios teritorijoje asmuo yra be teisę gyventi šalyje patvirtinančio dokumento, nusprendžia atlikti paiešką sistemoje „Eurodac“ pagal Reglamento (ES) Nr. 603/2013 17 straipsnį, prašymas atsiimti šio reglamento 18 straipsnio 1 dalies b arba c punkte nurodytą asmenį arba jo 18 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytą asmenį, kurio tarptautinės apsaugos prašymas nebuvo atmetas galutiniu sprendimu, pateikiamas kuo skubiau, tačiau bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per du mėnesius nuo pranešimo apie atitiktį sistemoje „Eurodac“ gavimo, vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 603/2013 17 straipsnio 5 dalimi.

Jei prašymas atsiimti grindžiamas ne iš sistemos „Eurodac“ gautais duomenimis, o kitais įrodymais, jis per tris mėnesius nuo tos dienos, kurią prašančioji valstybė narė sužino, kad kita valstybė narė gali būti atsakinga už atitinkamą asmenį, išsiunčiamas prašomai valstybei narei.

3. Kai prašymas atsiimti nepateikiamas per 2 dalyje nustatytus laikotarpius, valstybė narė, kurios teritorijoje atitinkamas asmuo yra be teisę gyventi šalyje patvirtinančio dokumento, suteikia tam asmeniui galimybę pateikti naują prašymą.

4. Kai šio reglamento 18 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytas asmuo, kurio tarptautinės apsaugos prašymas buvo atmetas galutiniu sprendimu vienoje valstybėje narėje, yra kitos valstybės narės teritorijoje be teisę gyventi šalyje patvirtinančio dokumento, pastaroji valstybė narė gali arba paprašyti pirmosios valstybės narės atsiimti atitinkamą asmenį, arba atlikti grąžinimo procedūrą pagal Direktyvą 2008/115/EB.

Kai pastaroji valstybė narė nusprendžia prašyti pirmosios valstybės narės atsiimti atitinkamą asmenį, Direktyvoje 2008/115/EB nustatytos taisyklės netaikomos.

5. Prašymas atsiimti 18 straipsnio 1 dalies b, c arba d punkte nurodytą asmenį pateikiamas naudojant standartinę formą ir apima tiesioginius ar netiesioginius įrodymus, kaip aprašyta dviejuose 22 straipsnio 3 dalyje minėtuose sąrašuose, ir (arba) svarbias ištraukas iš asmens pareiškimų, leidžiančias prašomos valstybės narės valdžios institucijoms pasitikrinti, ar ji yra atsakinga, remiantis šiame reglamente nustatytais kriterijais.

Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, nustato ir periodiškai peržiūri du tiesioginių ir netiesioginių įrodymų svarbius elementus nurodančius sąrašus pagal 22 straipsnio 3 dalies a ir b punktuose nustatytus kriterijus, ir patvirtina vienodus prašymų atsiimti rengimo ir pateikimo sąlygas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

25 straipsnis

Atsakymas į prašymą atsiimti

1. Prašoma valstybė narė atlieka reikalingus patikrinimus ir kuo skubiau, tačiau bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo dienos, priima sprendimą dėl prašymo atsiimti atitinkamą asmenį. Jei prašymas yra grin-

džiamas duomenimis, gautais iš sistemos „Eurodac“, tas terminas sutrumpinamas iki dviejų savaitių.

2. Nesiėmus veiksmų per 1 dalyje minėtą vieno mėnesio ar dviejų savaitių laikotarpį, laikoma, kad su prašymu sutinkama ir priisiimama pareiga atsiimti atitinkamą asmenį, taip pat pareiga tinkamai pasirūpinti atvykimo organizavimu.

IV SKIRSNIS

Procedūrinės garantijos

26 straipsnis

Pranešimas apie sprendimą dėl perdavimo

1. Jei prašoma valstybė narė sutinka prašytoją arba kitą 18 straipsnio 1 dalies c arba d punkte nurodytą asmenį perimti savo žinion arba atsiimti, prašančioji valstybė narė praneša atitinkamam asmeniui apie sprendimą perduoti jį atsakingai valstybei narei ir atitinkamais atvejais jo tarptautinės apsaugos prašymo nenagrinėjimą. Jei atitinkamam asmeniui atstovauja teisės konsultantas arba kitas patarėjas, valstybės narės gali nuspręsti apie sprendimą pranešti tokiam teisės konsultantui arba kitam patarėjui, o ne atitinkamam asmeniui ir atitinkamais atvejais apie sprendimą pranešti atitinkamam asmeniui.

2. 1 dalyje nurodytame sprendime taip pat nurodoma informacija, kokiomis teisės gynimo priemonėmis galima naudotis, įskaitant teisę atitinkamais atvejais kreiptis dėl sprendimo vykdymo sustabdymo, ir informacija apie pasinaudojimui tokiomis teisės gynimo priemonėmis ir perdavimo vykdymui taikomus terminus, ir prireikus pateikiama informacija apie tai, kur ir kada atitinkamas asmuo turėtų atvykti, jei tas asmuo į atsakingą valstybę narę keliauja savarankiškai.

Valstybės narės užtikrina, kad informacija apie asmenis arba organizacijas, kurios gali atitinkamam asmeniui suteikti teisinę pagalbą, būtų pateikta atitinkamam asmeniui kartu su 1 dalyje nurodytu sprendimu, jei ta informacija dar nepateikta.

3. Kai atitinkamam asmeniui teisės konsultantas ar kitas patarėjas pagalbos neteikia ar neatstovauja, valstybės narės jį informuoja apie pagrindinius sprendimo elementus, kuriuose visada turi būti pateikta informacija apie galimas teisės gynimo priemones ir apie pasinaudojimui tokiomis teisės gynimo priemonėmis taikomus terminus tokia kalba, kurią tas atitinkamas asmuo supranta arba galima pagrįstai manyti, kad supranta.

27 straipsnis

Teisės gynimo priemonės

1. Prašytojas arba kitas 18 straipsnio 1 dalies c arba d punkte nurodytas asmuo turi teisę į veiksmingą teisės gynimo priemonę ir gali pateikti teismui skundą dėl sprendimo dėl perdavimo faktinių ir teisinių pagrindų arba prašyti jį peržiūrėti.

2. Valstybės narės numato pagrįstą laiko tarpą, per kurį atitinkamas asmuo gali įgyvendinti teisę į veiksmingą teisės gynimo priemonę pagal 1 dalį.

⁽¹⁾ OL L 348, 2008 12 24, p. 98.

3. Sprendimų dėl perdavimo apskundimo arba peržiūrėjimo tikslais, valstybės narės savo nacionalinėje teisėje nustato, kad:

- a) skundas arba sprendimo peržiūrėjimas suteikia atitinkamam asmeniui teisę likti atitinkamoje valstybėje narėje, kol bus gauti skundo ar peržiūrėjimo rezultatai, arba
- b) perdavimo vykdymas automatiškai sustabdomas ir toks sustabdymas pasibaigia po tam tikro pagrįsto laikotarpio, per kurį teismas po atidaus ir nuodugnaus nagrinėjimo yra priėmęs sprendimą dėl skundžiamo arba peržiūrimo sprendimo vykdymo sustabdymo, arba
- c) atitinkamam asmeniui suteikiama galimybė per pagrįstą laikotarpį prašyti teismo sustabdyti sprendimo dėl perdavimo vykdymą, kol nagrinėjamas jo skundas ar peržiūrimas sprendimas. Valstybės narės užtikrina, kad būtų taikoma veiksminga teisės gynimo priemonė, sustabdydamos perdavimo vykdymą, kol bus priimtas sprendimas dėl pirmo sustabdymo prašymo. Sprendimas dėl sprendimo dėl perdavimo vykdymo sustabdymo priimamas per pagrįstą laikotarpį, tuo pačiu leidžiant atlikti atidų ir nuodugnų sustabdymo prašymo nagrinėjimą. Sprendime nesustabdyti sprendimo dėl perdavimo vykdymo išdėstomi jį pagrindžiantys motyvai.

4. Valstybės narės gali numatyti, kad kompetentingos institucijos gali *ex officio* nuspręsti sustabdyti sprendimo dėl perdavimo vykdymą, kol nagrinėjamas jo skundas ar peržiūrimas sprendimas.

5. Valstybės narės užtikrina, kad atitinkamas asmuo turėtų galimybę pasinaudoti teisine pagalba ir, prireikus, kalbine pagalba.

6. Valstybės narės užtikrina, kad gavus prašymą teisinė pagalba būtų suteikta nemokamai, kai atitinkamas asmuo tam neturi lėšų. Valstybės narės gali numatyti, kad mokesčių ir kitų išlaidų atžvilgiu su teisine pagalba susijusiais klausimais prašytojams nebūtų taikomos palankesnės sąlygos nei paprastai jų piliečiams taikomos sąlygos.

Savavališkai neribodamos galimybių gauti teisinę pagalbą, valstybės narės gali numatyti, kad nemokama teisinė pagalba ir atstovavimas nesuteikiami, kai kompetentinga institucija arba teismas mano, kad skundas arba sprendimo peržiūrėjimas neturi realių galimybių duoti teigiamų rezultatų.

Kai sprendimą nesuteikti nemokamos teisinės pagalbos ir atstovavimo pagal šią dalį priima valdžios institucija, kuri nėra teismas, valstybės narės suteikia teisę pasinaudoti veiksminga teisės gynimo priemone teisme tam sprendimui ginčyti.

Laikydamosi šioje dalyje nustatytų reikalavimų, valstybės narės užtikrina, kad teisinė pagalba ir atstovavimas nebūtų savavališkai

ribojami ir kad nebūtų kliudoma prašytojui naudotis teise kreiptis į teismą.

Teisinė pagalba apima bent reikiamų procesinių dokumentų parengimą bei atstovavimą teisme ir gali apimti tik teisės konsultantus ar kitus patarėjus, specialiai paskirtus pagal nacionalinę teisę, pagalbai teikti ir atstovauti.

Pasinaudojimo teisine pagalba tvarka nustatoma nacionalinėje teisėje.

V SKIRSNIS

Sulaikymas perdavimo tikslais

28 straipsnis

Sulaikymas

1. Valstybės narės negali sulaikyti asmens vien dėl to, kad jam taikoma šiuo reglamentu nustatyta procedūra.

2. Jei nustatoma didelė rizika, kad asmuo pasislėps, valstybės narės gali sulaikyti atitinkamą asmenį, kad būtų užtikrintos perdavimo procedūros pagal šį reglamentą, individualiai įvertinus konkretų atvejį, ir tik jei sulaikymas yra proporcingas ir kitos švelnesnės alternatyvios prievartos priemonės negali būti veiksmingai taikomos

3. Sulaikymas trunka kuo trumpesnę laikotarpį ir ne ilgiau nei pagrįstai būtina reikalaujamoms administracinėms perdavimo procedūroms su deramu kruopštumu atlikti, kol bus įvykdytas perdavimas pagal šį reglamentą.

Kai asmuo sulaikomas pagal šį straipsnį, prašymo perimti savo žinion arba atsiimti pateikimo laikotarpis neviršija vieno mėnesio nuo prašymo pateikimo. Pagal šį reglamentą procedūrą atliekanti valstybė narė tokiais atvejais paprašo atsakymą pateikti skubiai. Toks atsakymas pateikiamas per dvi savaites nuo prašymo gavimo. Tai, kad neatsakoma per dvi savaites nuo prašymo gavimo, prilygsta prašymo priėmimui ir reiškia pareigą perimti asmenį savo žinion arba jį atsiimti, įskaitant pareigą tinkamai pasirūpinti atvykimo organizavimu.

Kai asmuo sulaikomas pagal šį straipsnį, tas asmuo iš prašančiosios valstybės narės atsakingai valstybei narei perduodamas taip greitai kaip tik praktiškai įmanoma ir ne vėliau kaip per šešias savaites nuo netiesioginio ar tiesioginio kitos valstybės narės prašymo atitinkamą asmenį perimti savo žinion arba atsiimti priėmimo arba nuo tada, kai skundas arba sprendimo peržiūrėjimas nebeturi sustabdomojo poveikio pagal 27 straipsnio 3 dalį.

Kai prašančioji valstybė narė nesilaiko prašymo perimti savo žinion arba atsiimti pateikimo terminų arba kai perdavimas neįvykdomas per trečioje pastraipoje nurodytą šešių savaičių laikotarpį, asmuo nebegali būti sulaikytas. Atitinkamai ir toliau taikomi 21, 23, 24 ir 29 straipsniai.

4. Laikymo sąlygų ir sulaikytiems asmenims taikomų garantijų atveju, siekiant užtikrinti perdavimo atsakingai valstybei narei procedūras, taikomi Direktyvos 2013/33/ES 9, 10 ir 11 straipsniai.

VI SKIRSNIS

Perdavimas

29 straipsnis

Sąlygos ir terminai

1. Prašytojas arba kitas 18 straipsnio 1 dalies c arba d punkte nurodytas asmuo iš prašančiosios valstybės narės atsakingai valstybei narei perduodamas pagal prašančiosios valstybės narės nacionalinę teisę, atitinkamoms valstybėms narėms pasi-konsultavus, kiek praktiškai įmanoma greičiau, bet ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo kitos valstybės narės prašymo atitinkamą asmenį perimti savo žinion arba atsiimti gavimo arba nuo galutinio sprendimo dėl skundo ar peržiūrėjimo priėmimo, jei sprendimo vykdymas buvo sustabdytas pagal 27 straipsnio 3 dalį.

Jei asmenys atsakingai valstybei narei perduodami prižiūrėti išvykimą arba palydinti, valstybės narės užtikrina, kad perdavimas vyktų humaniškai, užtikrinant visapusišką pagarbą pagrindinėms teisėms ir asmens orumui.

Jei reikia, prašančioji valstybė narė prašytojui išduoda *laissez passer*. Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, nustato *laissez passer* formą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Jei reikia, prašančioji valstybė narė prašytojui išduoda *laissez passer*, kuris turi būti 44 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka patvirtintos formos.

Atsakinga valstybė narė prašančiajai valstybei narei atitinkamai praneša, kad atitinkamas asmuo tikrai atvyko arba kad jis nustatytu laiku neatvyko.

2. Tais atvejais, kai perdavimas per šešis mėnesius neįvyksta, atsakinga valstybė narė atleidžiama nuo pareigų atitinkamą asmenį perimti savo žinion arba atsiimti, o atsakomybė pereina prašančiajai valstybei narei. Šis terminas gali būti pratęstas ne ilgiau kaip iki vienerių metų, jei perdavimas negalėjo įvykti dėl

atitinkamo asmens įkalinimo, arba ne ilgiau kaip iki aštuoniolikos mėnesių, jei atitinkamas asmuo slapstosi.

3. Jei asmuo perduotas klaidingai arba jei buvo patenkintas skundas dėl sprendimo perduoti asmenį arba prašymas dėl sprendimo peržiūrėjimo po to, kai asmuo buvo perduotas, perdavusi valstybė narė nedelsdama tą asmenį priima atgal.

4. Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, nustato vienodas valstybių narių konsultavimosi ir keitimosi informacija sąlygas, visų pirma perdavimų atidėjimo arba vėlavimo juos atlikti atveju, perdavimų esant netiesioginiam pritarimui atveju, nepilnamečių ar išlaikomų asmenų perdavimų atveju ir prižiūrimų perdavimų atveju. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

30 straipsnis

Perdavimo išlaidos

1. Prašytojo arba kito 18 straipsnio 1 dalies c arba d punkte nurodyto asmens perdavimo atsakingai valstybei narei išlaidas padengia perduodančioji valstybė narė.

2. Kai atitinkamas asmuo turi būti perduotas valstybei narei dėl to, kad buvo perduotas klaidingai arba buvo patenkintas skundas dėl sprendimo perduoti asmenį arba prašymas dėl sprendimo peržiūrėjimo po to, kai asmuo buvo perduotas, pirmąjį perdavimą atlikusi valstybė narė padengia atitinkamo asmens grąžinimo į jos teritoriją išlaidas.

3. Nereikalaujama, kad pagal šį reglamentą perduotini asmenys padengtų perdavimo išlaidas.

31 straipsnis

Keitimasis svarbia informacija prieš perdavimą

1. Prašytoją arba kitą 18 straipsnio 1 dalies c arba d punkte nurodytą asmenį perduodančioji valstybė narė praneša atsakingai valstybei narei tokius perduotino asmens duomenis, kurie yra tinkami, svarbūs ir būtini užtikrinti, kad kompetentingos institucijos pagal atsakingos valstybės narės nacionalinę teisę galėtų suteikti tam asmeniui tinkamą pagalbą, įskaitant skubią sveikatos priežiūrą, kad būtų apsaugoti jo svarbiausieji interesai, ir užtikrinti apsaugos bei šiuo reglamentu ir kitomis atitinkamomis teisinėmis priemonėmis prieglobsčio srityje suteiktų teisių tęstinumą. Tie duomenys atsakingai valstybei narei perduodama per pagrįstą laikotarpį prieš perdavimą, kad būtų užtikrinta, jog jos kompetentingos institucijos pagal nacionalinę teisę turėtų pakankamai laiko imtis būtinų priemonių.

2. Perduodančioji valstybė narė perduoda atsakingai valstybei narei informaciją, kuri yra svarbi perduotino asmens teisėms apsaugoti ir skubiems specialiesiems poreikiams patenkinti (jei kompetentinga institucija pagal nacionalinę teisę turi tokią informaciją), visų pirma:

- a) apie neatidėliotinas priemones, kurių turi imtis atsakinga valstybė narė siekdama užtikrinti, kad būtų tinkamai patenkiami perduotino asmens specialieji poreikiai, be kita ko, skubią sveikatos priežiūrą, kurios gali reikėti;
- b) priimančiojoje valstybėje narėje esančių šeimos narių, giminių ar bet kokių kitų asmenų, susijusių šeimos ryšiais (jei tokių esama), kontaktinius duomenis;
- c) nepilnamečių atveju – informaciją apie jų išsilavinimą;
- d) prašytojo amžiaus nustatymą.

3. Pagal šį straipsnį informacija keičiasi, naudodamasi „DubliNet“ elektroniniu ryšių tinklu, sukurtu remiantis Reglamento (EB) Nr. 1560/2003 18 straipsniu, tik tos valdžios institucijos, apie kurias Komisijai pranešta pagal šio reglamento 35 straipsnį. Informacija, kuria buvo pasikeista, naudojama tik šio straipsnio 1 dalyje nustatytiems tikslams ir toliau netvarkoma.

4. Valstybių narių keitimuisi informacija palengvinti Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, parengia standartinę duomenų perdavimo pagal šį straipsnį formą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5. Keitimuisi informacija pagal šį straipsnį taikomos 34 straipsnio 8–12 dalyse nustatytos taisyklės.

32 straipsnis

Keitimasis sveikatos duomenimis prieš perdavimą

1. Siekiant visų pirma neigaliems asmenims, vyresnio amžiaus žmonėms, nėščioms moterims, nepilnamečiams, asmenims, patyrusiems kankinimus, išprievartavimą arba kitos sunkios formos psichologinį, fizinį ar seksualinį smurtą, suteikti sveikatos priežiūros arba gydymo paslaugas, perduodančioji valstybė narė praneša atsakingai valstybei narei informaciją, jei kompetentinga institucija pagal nacionalinę teisę turi tokią informaciją, apie specialiuosius perduotino asmens poreikius, kuri kai kuriais atvejais gali apimti duomenis apie to asmens fizinę ar psichinę būklę. Ta informacija perduodama bendroje sveikatos patikrinimo medicininėje pažymoje, pridėdant būtinus dokumentus. Atsakinga valstybė narė užtikrina, kad tie specialieji poreikiai būtų tinkamai patenkiami, be kita ko, visų pirma teikiant būtinąją sveikatos priežiūrą, kurios gali prireikti.

Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, parengia bendrą sveikatos patikrinimo medicininę pažymą. Tie įgyvendinimo aktai

priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Perduodanti valstybė narė praneša 1 dalyje nurodytą informaciją atsakingai valstybei narei gavusi aiškų prašytojo ir (arba) jo atstovo sutikimą arba, kai prašytojas fiziškai arba teisiškai negali duoti savo sutikimo, jei toks perdavimas būtinas svarbiausiems prašytojo arba kito asmens interesams apginti. Sutikimo negavimas, įskaitant atsisakymą duoti sutikimą, nėra priežastis nevykdyti perdavimo.

3. 1 dalyje nurodytus asmens sveikatos duomenis tvarko tik sveikatos priežiūros specialistai, kurie pagal nacionalinę teisę arba nacionalinių kompetentingų įstaigų priimtas taisykles įpareigoti saugoti profesinę paslaptį, arba kiti asmenys, kuriems taikoma atitinkama pareiga saugoti profesinę paslaptį.

4. Pagal šį straipsnį informacija keičiasi tik 3 dalyje nurodyti sveikatos priežiūros specialistai arba kiti asmenys. Informacija, kuria buvo pasikeista, gali būti naudojama tik 1 dalyje nustatytais tikslais ir toliau netvarkoma.

5. Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, priima vienodas keitimosi šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija sąlygas ir praktinę tvarką. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

6. Keitimuisi informacija pagal šį straipsnį taikomos 34 straipsnio 8–12 dalyse nustatytos taisyklės.

33 straipsnis

Išankstinio įspėjimo, parengties ir krizių valdymo mechanizmas

1. Kai, visų pirma remdamasi EPPB pagal Reglamentą (ES) Nr. 439/2010 surinkta informacija, Komisija nustato, kad šio reglamento taikymui pavojų gali kelti tai, kad kyla pagrįsta ypatingo krūvio valstybės narės prieglobsčio sistemos veikimui problema, ir (arba) valstybės narės prieglobsčio sistemos veikimui problema, bendradarbiaudama su EPPB ji tai valstybei narei teikia rekomendacijas ir prašo jos parengti prevencinių veiksmų planą.

Atitinkama valstybė narė informuoja Tarybą ir Komisiją, ar ji ketina pateikti tokį prevencinių veiksmų planą, kad atlaikytų krūvį ir (arba) išspręstų savo prieglobsčio sistemos veikimo problemas, kartu užtikrindama tarptautinės apsaugos prašytojų pagrįdinių teisių apsaugą.

Valstybė narė gali savo nuožiūra ir iniciatyva parengti prevencinių veiksmų planą ir vėliau jį tikslinti. Rengdama prevencinių veiksmų planą valstybė narė gali kreiptis pagalbos į Komisiją, kitas valstybes nares, EPPB ir kitas atitinkamas Sąjungos agentūras.

2. Kai parengiamas prevencinių veiksmų planas, atitinkama valstybė narė pateikia jį ir reguliariai pateikia jo įgyvendinimo ataskaitą Tarybai ir Komisijai. Komisija tuomet informuoja Europos Parlamentą apie prevencinių veiksmų plano pagrindinius elementus. Komisija teikia jo įgyvendinimo ataskaitas Tarybai ir perduoda jo įgyvendinimo ataskaitas Europos Parlamentui.

Atitinkama valstybė narė imasi visų tinkamų priemonių, kad ištaisytų susiklosčiusią ypatingo krūvio jos prieglobsčio sistemai padėtį arba užtikrintų, kad nustatyti trūkumai būtų pašalinti, kol padėtis nepablogėjo. Kai prevencinių veiksmų planas apima priemones, kuriomis siekiama spręsti valstybės narės prieglobsčio sistemai tenkančio ypatingo krūvio, kuris gali kliudyti taikyti šį reglamentą, klausimą, Komisija, prieš teikdama ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai, kreipiasi patarimo į EPPB.

3. Kai Komisija, remdamasi EPPB analize, nustato, kad įgyvendinant prevencinių veiksmų planą nustatyti trūkumai nebuvo pašalinti, arba kai esama didelės rizikos, kad atitinkamoje valstybėje narėje susidariusi prieglobsčio padėtis gali tapti krize, kurios prevencinių veiksmų planu nebūtų galima išspręsti, Komisija, atitinkamai bendradarbiaudama su EPPB, gali paprašyti atitinkamos valstybės narės parengti krizės valdymo veiksmų planą ir prireikus jį tikslinti. Viso šiame straipsnyje nustatyto išankstinio įspėjimo apie prieglobsčio krizes, parengties joms ir jų valdymo proceso metu krizės valdymo veiksmų planu užtikrinama, kad būtų laikomasi Sąjungos prieglobsčio *acquis*, visų pirma užtikrinamos tarptautinės apsaugos prašytojų pagrindinės teisės.

Gavusi prašymą parengti krizės valdymo veiksmų planą, atitinkama valstybė narė, bendradarbiaudama su Komisija ir EPPB, tai padaro kuo skubiau ir ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo prašymo.

Atitinkama valstybė narės savo krizės valdymo planą ir bent kas tris mėnesius šio plano įgyvendinimo ataskaitą pateikia Komisijai ir atitinkamai kitiems atitinkamiems suinteresuotiesiems subjektams, pavyzdžiui, EPPB.

Komisija informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą apie krizės valdymo veiksmų planą, galimus jo patikslinimus, ir jo įgyvendinimą. Tose ataskaitose atitinkama valstybė narė nurodo duomenis, kad būtų galima stebėti, kaip laikomasi krizės valdymo veiksmų plano, pavyzdžiui, procedūros trukmę, sulaukymo sąlygas ir priėmimo pajėgumus, atsižvelgiant į prašytojų antplūdį.

4. Viso šiame straipsnyje nustatyto išankstinio įspėjimo apie prieglobsčio krizes, parengties joms ir jų valdymo proceso metu Taryba atidžiai stebi padėtį ir gali paprašyti daugiau informacijos bei teikti politines gaires, visų pirma kiek tai susiję su reagavimo į padėtį neatidėliotinu pobūdžiu ir padėties rimtumu, ir, tokiu būdu, su poreikiu, kad valstybė narė parengtų arba prevencinių veiksmų planą, arba prireikus krizės valdymo veiksmų planą. Europos Parlamentas ir Taryba gali viso proceso metu vesti diskusijas ir teikti gaires dėl solidarumo priemonių, kurias jie jas laiko tikslingomis.

VII SKYRIUS

ADMINISTRACINIS BENDRADARBIAVIMAS

34 straipsnis

Dalijimasis informacija

1. Kiekviena valstybė narė bendradarbiauja su kitomis valstybėmis narėmis, pranešdama to prašančiai valstybei narei apie prašytoją tokius asmens duomenis, kurie yra tinkami, svarbūs ir tikrai būtini:

- a) nustatyti atsakingą valstybę narę;
- b) tarptautinės apsaugos prašymui išnagrinėti;
- c) atlikti bet kurį iš šio reglamento kylantį išipareigojimą.

2. 1 dalyje nurodyta informacija gali būti tik:

- a) prašytojo ir atitinkamais atvejais – jo šeimos narių, gimi-naičių ar bet kokių kitų asmenų, susijusių šeimos ryšiais, asmens duomenys (vardas ir pavardė bei atitinkamais atvejais – buvusi pavardė; pravardės ir slapyvardžiai; esama ir buvusi pilietybė; gimimo data ir vieta);
- b) asmens tapatybę patvirtinantys ir kelionės dokumentai (nuo-rodos, galiojimas, išdavimo data, išdavusi institucija, išda-vimo vieta ir kt.);
- c) kita informacija, reikalinga prašytojo asmens tapatybei nusta-tyti, įskaitant pirštų atspaudus, tvarkomus pagal Reglamentą (ES) Nr. 603/2013;

- d) gyvenamosios vietos ir kelionės maršrutai;
- e) valstybės narės išduoti teisę gyventi šalyje patvirtinantys dokumentai ar vizos;
- f) vieta, kurioje buvo pateiktas prašymas;
- g) bet kurio ankstesnio tarptautinės apsaugos prašymo pateikimo data, dabartinio prašymo pateikimo data, nagrinėjimo stadija ir sprendimas, jei priimtas.

3. Be to, jei tai būtina tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimo tikslais, atsakinga valstybė narė gali prašyti kitos valstybės narės leisti sužinoti, kuo prašytojas motyvuoja savo prašymą ir atitinkamais atvejais – bet kokių prašytojo atžvilgiu priimtų sprendimų motyvus. Kita valstybė narė gali atsakyti atsakyti į jai pateiktą prašymą, jei perdavus tokią informaciją gali būti pakenkta jos esminiams interesams arba susijusių ar kitų asmenų laisvių ir pagrindinių teisių apsaugai. Visais atvejais prašoma informacija perduodama prašančiajai valstybei narei gavus raštišką tarptautinės apsaugos prašytojo sutikimą. Tuo atveju prašytojas turi žinoti, dėl kokios konkrečios informacijos jis duoda susitikimą.

4. Kiekvienas informacijos prašymas siunčiamas tik gavus konkretų tarptautinės apsaugos prašymą. Jame išdėstomi motyvai, kuriais jis grindžiamas, ir tais atvejais, kai ji yra reikalinga, kad būtų patikrinta, ar yra kriterijus, galintys nustatyti prašomos valstybės narės atsakomybę, nurodoma, kokiais įrodymais, įskaitant svarbią iš patikimų šaltinių gautą informaciją apie prašytojų pateikimo į valstybių narių teritorijas būdus ir priemones, arba kokia konkrečia ir patikrinama prašytojo pareiškimo dalimi ji yra grindžiama. Sutariama, kad tokia svarbi informacija iš patikimų šaltinių nėra savaime pakankama atsakomybei ir valstybės narės kompetencijai pagal šį reglamentą nustatyti, bet ji gali padėti įvertinti kitus su konkrečiu prašytoju susijusius požymius.

5. Prašoma valstybė narė turi atsakyti per penkias savaites. Bet koks pavėluotas atsakymas tinkamai pagrindžiamas. Tai, kad prašoma valstybė narė neatsako per penkių savaičių terminą, nereiškia, kad ji atleidžiama nuo pareigos atsakyti. Jei prašomai valstybei narei, kuri nesilaikė ilgiausio nustatyto termino, atlikus tyrimą, paaiškėja, kad ji atsakinga, ta valstybė narė negali remtis tuo, kad baigėsi 21, 23 ir 24 straipsniuose numatyti terminai, nenorėdama patenkinti prašymo asmenį perimti savo žinion arba atsiimti. Tokiu atveju 21, 23 ir 24 straipsniuose numatyti prašymo perimti savo žinion arba atsiimti pateikimo terminai pratęsimi tokiam pat laikotarpiui, kiek vėluoja prašomos valstybės narės atsakymas.

6. Toks pasikeitimas informacija vyksta valstybės narės prašymu tik tarp valdžios institucijų, apie kurių paskyrimą kiekviena valstybė narė yra pranešusi Komisijai pagal 35 straipsnio 1 dalį.

7. Informacija, kuria buvo pasikeista, gali būti naudojama tik 1 dalyje nustatytiems tikslams. Kiekvienoje valstybėje narėje tokia informacija, atsižvelgiant į jos rūšį ir ją gaunančios valdžios institucijos įgaliojimus, gali būti perduota tik valdžios institucijoms ir teismams, kuriems yra pavesta:

- a) nustatyti atsakingą valstybę narę;
- b) nagrinėti tarptautinės apsaugos prašymą;

c) atlikti bet kuri iš šio reglamento kylantį išipareigojimą.

8. Informaciją teikianti valstybė narė užtikrina, kad ji būtų tiksli ir naujausia. Jei pasirodo, kad ji pateikė informaciją, kuri yra netiksli arba kuri neturėjo būti teikiama, gaunančiosioms valstybėms narėms apie tai nedelsiant pranešama. Jos įpareigojamos ištaisyti tokią informaciją arba ją panaikinti.

9. Prašytojas turi teisę paprašęs būti informuotas apie visus tvarkomus duomenis apie jį.

Jei prašytojas nustato, kad duomenys buvo tvarkomi pažeidžiant šį reglamentą ar Direktyvą 95/46/EB, ypač dėl to, kad jie yra neišsamūs ar netikslūs, jis turi teisę reikalauti juos ištaisyti arba panaikinti.

Duomenis ištaisanti arba panaikinanti valdžios institucija atitinkamai praneša informaciją perduodančiai ar gaunančiai valstybei narei.

Prašytojas turi teisę pareikšti ieškinį ar pateikti skundą valstybės narės, kuri atsisakė suteikti galimybę susipažinti su duomenimis arba pataisyti ar panaikinti su juo susijusius duomenis, kompetentingoje institucijoje arba teisme.

10. Kiekvienoje atitinkamoje valstybėje narėje informacijos, kuria keičiamasi, siuntimas ir gavimas yra registruojamas atskiroje atitinkamo asmens byloje ir (arba) registre.

11. Duomenys, kuriais keičiamasi, saugomi ne ilgiau negu būtina tikslams, kuriems jais buvo keičiamasi.

12. Jei duomenys nėra automatiškai apdorojami, laikomi byloje arba nėra ketinama juos į ją įtraukti, kiekviena valstybė narė imasi atitinkamų priemonių užtikrinti, kad šio straipsnio laikymasis būtų veiksmingais būdais kontroliuojamas.

35 straipsnis

Kompetentingos institucijos ir šaltiniai

1. Kiekviena valstybė narė nedelsdama praneša Komisijai apie specialias institucijas, atsakingas už pareigų, atsirandančių pagal šį reglamentą, vykdymą, ir apie bet kokius su tuo susijusius pakeitimus. Valstybės narės užtikrina, kad tos institucijos turėtų reikiamų išteklių savo uždaviniams atlikti ir visų pirma nustatytais terminais atsakyti į informacijos prašymus, prašymus perimti prašytojus savo žinion ir prašymus juos atsiimti.

2. Bendrą 1 dalyje nurodytų institucijų sąrašą Komisija skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Jei sąrašas keičiamas, Komisija vieną kartą per metus skelbia atnaujintą bendrą sąrašą.

3. 1 dalyje nurodytoms institucijoms rengiami reikalingi mokymai, susiję su šio reglamento taikymu.

4. Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, nustato saugaus elektroninio ryšio tarp 1 dalyje nurodytų institucijų kanalų prašymams, atsakymams ir visai rašytinei korespondencijai perduoti ir užtikrinti, kad siuntėjai automatiškai gautų elektroninį gavimo patvirtinimą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

36 straipsnis

Administraciniai susitarimai

1. Valstybės narės gali dvišaliais pagrindais sudaryti savitarpio administracinius susitarimus dėl šio reglamento įgyvendinimo praktinių detalių, kad sudarytų palankias sąlygas jį taikyti ir didinti jo veiksmingumą. Tokie susitarimai gali būti dėl:

- a) pasikeitimo ryšių palaikymo pareigūnais;
- b) procedūrų supaprastinimo ir prašymų perimti arba atsiimti prašytojus perdavimo bei jų nagrinėjimo terminų sutrumpinimo.

2. Valstybės narės taip pat gali toliau taikyti administracinius susitarimus, sudarytus pagal Reglamentą (EB) Nr. 343/2003. Jei

tokie susitarimai yra nesuderinami su šiuo reglamentu, atitinkamos valstybės narės taip iš dalies pakeičia susitarimus, kad būtų pašalinti nustatyti neatitikimai.

3. Prieš sudarydamos ar iš dalies keisdamos bet kurį 1 dalies b punkte nurodytą susitarimą, atitinkamos valstybės narės konsultuojasi su Komisija dėl susitarimo suderinamumo su šiuo reglamentu.

4. Jei Komisija mano, kad 1 dalies b punkte nurodyti susitarimai yra nesuderinami su šiuo reglamentu, ji per pagrįstą laikotarpį apie tai praneša atitinkamoms valstybėms narėms. Valstybės narės imasi visų tinkamų veiksmų atitinkamam susitarimui taip iš dalies pakeisti per pagrįstą laiką, kad būtų pašalinti nustatyti neatitikimai.

5. Valstybės narės praneša Komisijai apie visus 1 dalyje nurodytus susitarimus ir jų panaikinimą ar dalinį keitimą.

VIII SKYRIUS

TAIKINIMAS

37 straipsnis

Taikinimas

1. Jei valstybės narės nesutaria kokių nors su šio reglamento taikymu susijusių klausimų, jos gali pasinaudoti taikinimo procedūra, numatyta 2 dalyje.

2. Taikinimo procedūra pradedama, kai viena iš besiginčijančių valstybių narių kreipiasi su prašymu į 44 straipsniu įsteigto komiteto pirmininką. Nutarusios pasinaudoti taikinimo procedūra, susijusios valstybės narės įsipareigoja kiek tik galima laikytis pasiūlyto sprendimo.

Komiteto pirmininkas paskiria tris komiteto narius, atstovaujančius trims nesusijusioms su nagrinėjamu dalyku valstybėms narėms. Jie priima visų šalių argumentus raštu arba žodžiu ir apsvarstę klausimą per vieną mėnesį, jei būtina, po balsavimo, pasiūlo sprendimą.

Diskusijai pirmininkauja komiteto pirmininkas arba jo pavaduotojas. Jis gali išdėstyti savo nuomonę, tačiau balsuoti negali.

Sprendimas yra galutinis ir neapskundžiamas, nesvarbu, ar šalys jį priima ar atmeta.

IX SKYRIUS

**PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS
NUOSTATOS**

38 straipsnis

Duomenų saugumas ir duomenų apsauga

Valstybės narės imasi visų tinkamų priemonių, kad būtų užtikrintas perduodamų asmens duomenų saugumas ir visų pirma būtų išvengta neteisėtos ar neleistinos prieigos prie tvarkomų asmens duomenų arba neteisėto ar neleistino jų atskleidimo, keitimo arba praradimo.

Kiekviena valstybė narė nustato, kad pagal Direktyvos 95/46/EB 28 straipsnio 1 dalį paskirta nacionalinė priežiūros institucija ar institucijos, laikydamosi atitinkamos nacionalinės teisės, nepriklausomai stebėtų, ar atitinkama valstybė narė teisėtai tvarko asmens duomenis pagal šį reglamentą.

39 straipsnis

Konfidencialumas

Valstybės narės užtikrina, kad 35 straipsnyje nurodytos valdžios institucijos jų darbe gaunamos informacijos atžvilgiu laikytųsi konfidencialumo taisyklių, numatytų nacionalinėje teisėje.

40 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad už bet kokią netinkamą duomenų tvarkymą pagal šį reglamentą būtų baudžiama sankcijomis, įskaitant nacionalinėje teisėje nustatytas veiksmingas, proporcingas ir atgrasomąsias administracines ir (arba) baudžiamąsias sankcijas.

41 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

Tais atvejais, kai prašymas buvo pateiktas po 49 straipsnio antroje pastraipoje nustatytos dienos, atsižvelgiama į įvykius, galinčius būti siejamus su valstybės narės atsakomybe pagal šį reglamentą, net jeigu jie įvyko iki tos dienos, išskyrus 13 straipsnio 2 dalyje minėtus įvykius.

42 straipsnis

Terminų skaičiavimas

Kiekvienas šiame reglamente nustatytas terminas skaičiuojamas taip:

a) tais atvejais, kai dienomis, savaitėmis ar mėnesiais išreikštas terminas yra skaičiuojamas nuo to momento, kai įvyksta įvykis ar veiksmas, ta diena, kurią tas įvykis ar veiksmas įvyko, į aptariamąjį terminą yra neįskaičiuojama;

b) savaitėmis ar mėnesiais išreikštas terminas baigiasi pasibaigus bet kuriai paskutinės savaitės ar mėnesio dienai, kuri yra ta pati savaitės diena ar sutampa su ta pačia diena, kurią įvyko įvykis ar veiksmas, nuo kurio tas terminas turi būti skaičiuojamas. Jei mėnesiais išreikštu laikotarpiu paskutinį mėnesį nėra dienos, kurią jis turėtų baigtis, tas laikotarpis baigiasi pasibaigus paskutinei to mėnesio dienai;

c) į terminus įskaičiuojami šeštadieniai, sekmadieniai ir bet kurios iš atitinkamų valstybių narių oficialių švenčių dienos.

43 straipsnis

Teritorinė taikymo sritis

Prancūzijos Respublikos atžvilgiu šis reglamentas taikomas tik jos europinei teritorijai.

44 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

45 straipsnis

Naudojimasis įgaliojimais

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus laikantis šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

2. Įgaliojimai priimti 8 straipsnio 5 dalyje ir 16 straipsnio 3 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami 5 metų laikotarpiui nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos. Komisija parengia ataskaitą dėl įgaliojimų suteikimo likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki 5 metų laikotarpio pabaigos. Įgaliojimų suteikimas automatiškai pratęsiamas tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 8 straipsnio 5 dalyje ir 16 straipsnio 3 dalyje nurodytų įgaliojimų suteikimą. Sprendimu dėl atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų suteikimas. Jis įsigalioja kitą dieną po sprendimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Kai tik Komisija priima deleguotąjį aktą, apie tai ji tuo pačiu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 8 straipsnio 5 dalį ir 16 straipsnio 3 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per keturis mėnesius nuo pranešimo apie jį Europos Parlamentui ir Tarybai dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškė prieštaravimų, arba jeigu iki to laikotarpio pabaigos tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba pranešė Komisijai, kad jie nepareiškė prieštaravimų. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

46 straipsnis

Stebėjimas ir vertinimas

Ne vėliau kaip 2016 m. liepos 21 d. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai parengia šio reglamento taikymo ataskaitą ir prireikus pasiūlo būtinus pakeitimus. Valstybės narės ne vėliau kaip likus šešiams mėnesiams iki to laikotarpio pabaigos nusiunčia Komisijai visą informaciją, reikalingą tai ataskaitai parengti.

Pateikusi tą ataskaitą, Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai šio reglamento taikymo ataskaitas teikia tuo pačiu metu, kaip ir Reglamento (ES) Nr. 603/2013 40 straipsnyje nustatytas sistemos „Eurodac“ įgyvendinimo ataskaitas.

47 straipsnis

Statistiniai duomenys

Remiantis 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 862/2007 dėl Bendrijos migracijos statistikos ir tarptautinės apsaugos statistikos⁽¹⁾ 4 straipsnio 4 dalimi, valstybės narės praneša Komisijai (Eurostatui) statistinius

duomenis apie šio reglamento ir Reglamento (EB) Nr. 1560/2003 taikymą.

48 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 343/2003 panaikinamas.

Reglamento (EB) Nr. 1560/2003 11 straipsnio 1 dalis, 13, 14 ir 17 straipsniai panaikinami.

Nuorodos į panaikintą reglamentą arba straipsnius laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir aiškinamos pagal II priede pateiktą atitikties lentelę.

49 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas tarptautinės apsaugos prašymams, pateiktiems nuo šešto mėnesio po jo įsigaliojimo pirmos dienos ir nuo tos dienos jis bus taikomas visiems prašymams perimti prašytojus savo žinion arba juos atsiimti, nepaisant datos, kurią buvo paprašyta tarptautinės apsaugos. Valstybė narė, atsakinga už tarptautinės apsaugos prašymo, pateikto anksčiau nei tą dieną, nagrinėjimą, yra nustatoma pagal Reglamente (EB) Nr. 343/2003 nustatytus kriterijus.

Nuorodos į Reglamentą (ES) Nr. 603/2013, Direktyvą 2013/32/ES ir Direktyvą 2013/33/ES iki jų taikymo pradžios datų laikomos nuorodomis atitinkamai į Reglamentą (EB) Nr. 2725/2000⁽²⁾, Direktyvą 2003/9/EB⁽³⁾ ir Direktyvą 2005/85/EB⁽⁴⁾.

Šis reglamentas pagal Sutartis privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2013 m. birželio 26 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

A. SHATTER

⁽¹⁾ OL L 199, 2007 7 31, p. 23.

⁽²⁾ 2000 m. gruodžio 11 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2725/2000 dėl „Eurodac“ sistemos sukūrimo pirštų atspaudams lyginti siekiant veiksmingiau taikyti Dublino konvenciją (OL L 316, 2000 12 15, p. 1).

⁽³⁾ 2003 m. sausio 27 d. Tarybos direktyva 2003/9/EB nustatanti minimalias normas dėl prieglobsčio prašytojų priėmimo (OL L 31, 2003 2 6, p. 18).

⁽⁴⁾ 2005 m. gruodžio 1 d. Tarybos direktyva 2005/85/EB, nustatanti būtiniausius reikalavimus dėl pabėgėlio statuso suteikimo ir panaikinimo tvarkos valstybėse narėse (OL L 326, 2005 12 13, p. 13).

*I PRIEDAS***Panaikinti reglamentai (nurodyti 48 straipsnyje)**

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 343/2003

(OL L 50, 2003 2 25, p. 1)

Komisijos reglamento (EB) Nr. 1560/2003 tik 11 straipsnio 1 dalis bei 13, 14 ir 17 straipsniai

(OL L 222, 2003 9 5, p. 3)

II PRIEDAS

Atitikties lentelė

Reglamentas (EB) Nr. 343/2003	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnio a punktas	2 straipsnio a punktas
2 straipsnio b punktas	—
2 straipsnio c punktas	2 straipsnio b punktas
2 straipsnio d punktas	2 straipsnio c punktas
2 straipsnio e punktas	2 straipsnio d punktas
2 straipsnio f punktas	2 straipsnio e punktas
2 straipsnio g punktas	2 straipsnio f punktas
—	2 straipsnio h punktas
—	2 straipsnio i punktas
2 straipsnio h punktas	2 straipsnio j punktas
2 straipsnio i punktas	2 straipsnio g punktas
—	2 straipsnio k punktas
2 straipsnio j ir k punktai	2 straipsnio l ir m punktai
—	2 straipsnio n punktas
3 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 2 dalis	17 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 3 dalis	3 straipsnio 3 dalis
3 straipsnio 4 dalis	4 straipsnio 1 dalies įžanginiai žodžiai
—	4 straipsnio 1 dalies a–f punktai
—	4 straipsnio 2 ir 3 dalys
4 straipsnio 1–5 dalys	20 straipsnio 1–5 dalys
—	20 straipsnio 5 dalies trečia pastraipa
—	5 straipsnis
—	6 straipsnis
5 straipsnio 1 dalis	7 straipsnio 1 dalis
5 straipsnio 2 dalis	7 straipsnio 2 dalis
—	7 straipsnio 3 dalis
6 straipsnio pirma pastraipa	8 straipsnio 1 dalis
—	8 straipsnio 3 dalis
6 straipsnio antra pastraipa	8 straipsnio 4 dalis
7 straipsnis	9 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 343/2003	Šis reglamentas
8 straipsnis	10 straipsnis
9 straipsnis	12 straipsnis
10 straipsnis	13 straipsnis
11 straipsnis	14 straipsnis
12 straipsnis	15 straipsnis
—	16 straipsnis
13 straipsnis	3 straipsnio 2 dalis
14 straipsnis	11 straipsnis
15 straipsnio 1 dalis	17 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą
15 straipsnio 2 dalis	16 straipsnio 1 dalis
15 straipsnio 3 dalis	8 straipsnio 2 dalis
15 straipsnio 4 dalis	17 straipsnio 2 dalies ketvirtą pastraipą
15 straipsnio 5 dalis	8 straipsnio 5 ir 6 dalys ir 16 straipsnio 2 dalis
16 straipsnio 1 dalies a punktas	18 straipsnio 1 dalies a punktas
16 straipsnio 1 dalies b punktas	18 straipsnio 2 dalis
16 straipsnio 1 dalies c punktas	18 straipsnio 1 dalies b punktas
16 straipsnio 1 dalies d punktas	18 straipsnio 1 dalies c punktas
16 straipsnio 1 dalies e punktas	18 straipsnio 1 dalies d punktas
16 straipsnio 2 dalis	19 straipsnio 1 dalis
16 straipsnio 3 dalis	19 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą
—	19 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą
16 straipsnio 4 dalis	19 straipsnio 3 dalis
—	19 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą
17 straipsnis	21 straipsnis
18 straipsnis	22 straipsnis
19 straipsnio 1 dalis	26 straipsnio 1 dalis
19 straipsnio 2 dalis	26 straipsnio 2 dalis ir 27 straipsnio 1 dalis
—	27 straipsnio 2–6 dalys
19 straipsnio 3 dalis	29 straipsnio 1 dalis
19 straipsnio 4 dalis	29 straipsnio 2 dalis
—	29 straipsnio 3 dalis
19 straipsnio 5 dalis	29 straipsnio 4 dalis
20 straipsnio 1 dalies įžanginiai žodžiai	23 straipsnio 1 dalis
—	23 straipsnio 2 dalis
—	23 straipsnio 3 dalis

Reglamentas (EB) Nr. 343/2003	Šis reglamentas
—	23 straipsnio 4 dalis
20 straipsnio 1 dalies a punktas	23 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa
—	24 straipsnis
20 straipsnio 1 dalies b punktas	25 straipsnio 1 dalis
20 straipsnio 1 dalies c punktas	25 straipsnio 2 dalis
20 straipsnio 1 dalies d punktas	29 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
20 straipsnio 1 dalies e punktas	26 straipsnio 1 ir 2 dalys, 27 straipsnio 1 dalis, 29 straipsnio 1 dalies antra ir trečia pastraipos
20 straipsnio 2 dalis	29 straipsnio 2 dalis
20 straipsnio 3 dalis	23 straipsnio 5 dalies antra pastraipa
20 straipsnio 4 dalis	29 straipsnio 4 dalis
—	28 straipsnis
—	30 straipsnis
—	31 straipsnis
—	32 straipsnis
—	33 straipsnis
21 straipsnio 1–9 dalys	34 straipsnio 1–9 dalies pirma – trečia pastraipos
—	34 straipsnio 9 dalies ketvirta pastraipa
21 straipsnio 10–12 dalys	34 straipsnio 10–12 dalys
22 straipsnio 1 dalis	35 straipsnio 1 dalis
—	35 straipsnio 2 dalis
—	35 straipsnio 3 dalis
22 straipsnio 2 dalis	35 straipsnio 4 dalis
23 straipsnis	36 straipsnis
—	37 straipsnis
—	40 straipsnis
24 straipsnio 1 dalis	—
24 straipsnio 2 dalis	41 straipsnis
24 straipsnio 3 dalis	—
25 straipsnio 1 dalis	42 straipsnis
25 straipsnio 2 dalis	—
26 straipsnis	43 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 343/2003	Šis reglamentas
27 straipsnio 1 ir 2 dalys	44 straipsnio 1 ir 2 dalys
27 straipsnio 3 dalis	—
—	45 straipsnis
28 straipsnis	46 straipsnis
—	47 straipsnis
—	48 straipsnis
29 straipsnis	49 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1560/2003	Šis reglamentas
11 straipsnio 1 dalis	—
13 straipsnio 1 dalis	17 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
13 straipsnio 2 dalis	17 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
13 straipsnio 3 dalis	17 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa
13 straipsnio 4 dalis	17 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
14 straipsnis	37 straipsnis
17 straipsnio 1 dalis	9 ir 10 straipsniai, 17 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
17 straipsnio 2 dalis	34 straipsnio 3 dalis

TARYBOS, EUROPOS PARLAMENTO IR KOMISIJOS PAREIŠKIMAS

Taryba ir Europos Parlamentas prašo Komisijos, nedarant poveikio jos teisei inicijuoti teisės aktus, apsvartyti galimybę patikslinti Dublino reglamento naujos redakcijos 8 straipsnio 4 dalį, kai Teisingumo Teismas priims sprendimą Byloje C-648/11 MA ir kt. prieš Secretary of State for the Home Department, bet ne vėliau kaip per Dublino reglamento 46 straipsnyje nustatytą laikotarpį. Europos Parlamentas ir Taryba tuomet pasinaudos savo įgaliojimais teisėkūros srityje, atsižvelgdami į vaiko interesus.

Komisija, siekdama kompromiso ir norėdama užtikrinti, kad pasiūlymas būtų priimtas nedelsiant, sutinka apsvarstyti šį prašymą, kuris, jos manymu, galioja tik šiomis konkrečiomis aplinkybėmis ir nesukuria precedento.
